

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 z dnia 7 marca 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej, wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, oraz zamykające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych przez to rozporządzenie wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 207/2013 z dnia 11 marca 2013 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do terminu przeglądu decyzji w sprawie wsparcia specjalnego za 2013 r. oraz od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do powiadomienia o tym przeglądzie 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 208/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 209/2013 z dnia 11 marca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do kryteriów mikrobiologicznych dotyczących kiełków i zasad pobierania próbek z tusz drobiowych i świeżego mięsa drobiowego ⁽¹⁾ 19

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 210/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zatwierdzania zakładów produkujących kiełki zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	24
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 211/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących świadectw przy przywozie do Unii kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków ⁽¹⁾	26
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 212/2013 z dnia 11 marca 2013 r. zastępujące załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do uzupełnień i zmian dotyczących produktów objętych tym załącznikiem ⁽¹⁾	30
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 213/2013 z dnia 11 marca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	53

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2013/9/UE z dnia 11 marca 2013 r. zmieniająca załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie ⁽¹⁾	55
---	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie	57
--	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 4, tom 5, s. 460)	61
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 205/2013

z dnia 7 marca 2013 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej, wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, oraz zamykające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych przez to rozporządzenie wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 24,7 % na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) na wszystkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem tych wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1890/2005⁽³⁾ („rozporządzenie pierwotne”). Środki te będą dalej zwane „obowiązującymi środkami” lub „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wszczęcie postępowania

(2) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3

i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja Europejska („Komisja”) podjęła decyzję o wszczęciu z własnej inicjatywy dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z ChRL oraz poddanie rejestracji przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji, Tajlandii i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, Tajlandii i Filipin.

(3) Dochodzenie wszczęto w dniu 15 czerwca 2012 r. rozporządzeniem Komisji (UE) nr 502/2012⁽⁴⁾ („rozporządzenie wszczynające”).

(4) Komisja dysponowała dowodami *prima facie*, że po wprowadzeniu środków w wyniku dochodzenia pierwotnego nastąpiła istotna zmiana struktury handlu w zakresie wywozu z ChRL, Malezji, Tajlandii i Filipin do Unii, która nie ma racjonalnych przyczyn lub uzasadnienia, poza wprowadzeniem przedmiotowych środków. Wskazana zmiana wynikała rzekomo z przeładunku w Malezji, Tajlandii i na Filipinach niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części, pochodzących z ChRL i przeznaczonych do Unii.

(5) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Malezji, Tajlandii i Filipin nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym, skorygowanej w celu uwzględnienia wzrostu cen surowców.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 7.1.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 153 z 14.6.2012, s. 8.

- (6) Wreszcie, istnieją dowody, że ceny niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części wysyłanych z Maleszji, Tajlandii i Filipin są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w trakcie dochodzenia pierwotnego, skorygowanej w celu uwzględnienia wzrostu cen surowców.

1.3. Dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, Maleszji, Tajlandii i Filipin, producentów eksportujących w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny.
- (8) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do producentów lub eksporterów z Maleszji, Tajlandii i Filipin znanych Komisji lub za pośrednictwem misji krajów, których dotyczy dochodzenie, przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze zostały przesłane do producentów lub eksporterów w ChRL znanych Komisji lub za pośrednictwem misji ChRL przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze wysłano również do znanych Komisji importerów w Unii.
- (9) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.
- (10) Siedmiu producentów lub eksporterów z Maleszji, sześciu z Tajlandii i trzech z Filipin wraz z ich przedsiębiorstwami powiązanymi w ChRL w stosownych przypadkach przedstawiło odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia. Oświadczenia dwóch przedsiębiorstw maleszjskich, jednego tajlandzkiego oraz jednego filipińskiego odrzucono z przyczyn formalnych, ponieważ stwierdzono, iż przedmiotowe przedsiębiorstwa nie są producentami produktu objętego dochodzeniem lub po złożeniu formularza dotyczącego zwolnienia nie współpracowały lub też przedstawiły formularz dotyczący zwolnienia na bardzo późnym etapie dochodzenia.
- (11) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od dwóch chińskich eksporterów i czterech unijnych importerów lub grup importerów.
- (12) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:
- MCP Precision Sdn. Bhd. (Maleszja)
 - Sofasco Industries (M) Sdn. Bhd. (Maleszja)
 - Tigges Fastener Technology Sdn. Bhd. (Maleszja) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego Tigges Fastener Trading Sdn. Bhd. (Maleszja)
 - Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd. (Maleszja)
 - Well Union Metal Sdn. Bhd. (Maleszja) oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw na Tajwanie: Linkwell Industry i Linkfast Industry
 - A.B.P. Stainless Steel Fastener Co., Ltd. (Tajlandia)
 - Dura Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)

- Taiyo Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)
- Tong Heer Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)
- TPC Stainless & Steel Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia) oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw TPC Fasteners Co. Ltd, Thai Phaisarn Fastening Co. Ltd. i Phaisarn Fastening Ltd. Part. (Tajlandia)
- Multi-Tek Fastenres Inc. (Filipiny) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa na Tajwanie Multi-Tek Fasteners & Parts Manufacturer Inc.
- Phil Shin Works Corporation (Filipiny)
- Rosario Fasteners Corporation (Filipiny) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa na Tajwanie Lu Chu Shin Yee Works Co., Ltd.

1.4. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (13) Okres sprawozdawczy („OS”), tj. okres, w którym wykonano badania wartości dodanej oraz dumpingu lub zaniżania cen, obejmował 12 miesięcy, począwszy od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. Okres objęty dochodzeniem („OD”), tj. okres, w którym zbadano zmiany w strukturze handlu oraz możliwe obejście środków, obejmował okres od wprowadzenia środków pierwotnych do końca OS.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (14) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między ChRL, trzema państwami objętymi dochodzeniem i Unią; wynikanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych w dochodzeniu pierwotnym, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (15) Produktem, którego dotyczy możliwe obejście, są niektóre elementy złączne ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70 (zwane dalej „produktem objętym postępowaniem”).
- (16) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam, jak produkt objęty postępowaniem, ale wysyłany z Maleszji, Tajlandii i Filipin, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maleszji, Tajlandii i Filipin, objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem („produkt objęty dochodzeniem”).

(17) Dochodzenie wykazało, że elementy złączne ze stali nierdzewnej oraz ich części, zgodne z powyższą definicją, wywożone z ChRL do Unii oraz produkty wysyłane z Malezji, Tajlandii i Filipin do Unii posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem należy je uważać za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Ustalenia w odniesieniu do Filipin

2.3.1. Poziom współpracy

(18) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, tylko trzy przedsiębiorstwa z Filipin (jedno z nich później nie zostało uznane za producenta lub eksportera produktu objętego dochodzeniem) złożyły formularz dotyczący zwolnienia. W związku z tym w OS współpracujące przedsiębiorstwa reprezentowały 10 % filipińskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii.

(19) Ponadto dwóch chińskich producentów i eksporterów udzieliło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, jednakże żaden z nich nie dokonywał wywozu do Filipin w OD.

(20) Biorąc pod uwagę stosunkowo niski poziom współpracy ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw filipińskich oraz chińskich, ustalenia w odniesieniu do przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części z Filipin do Unii i wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL na Filipiny musiały być dokonane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie

z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku wykorzystano dane z bazy danych Eurostatu do określenia całkowitej wielkości przywozu z Filipin do Unii, a chińskie statystyki dotyczące przywozu – do określenia całkowitego wywozu z ChRL na Filipiny.

(21) W odniesieniu do chińskich statystyk dotyczących wywozu należy zauważyć, że statystyki przepływów handlowych między ChRL i Filipinami dotyczą wszystkich produktów objętych kodem HS, a zatem większą grupę produktów niż produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem. Biorąc jednak pod uwagę bardzo wyraźną tendencję widoczną w tym obszarze, dane te można wykorzystać do ustalenia zmian w strukturze handlu.

(22) Ponadto jako dodatkowe źródło informacji wykorzystano dane przedstawione przez władze filipińskie. Mimo że dane te nie były pełne i wystarczająco szczegółowe, aby można je było wykorzystać jako jedyne źródło, były one odpowiednie do sporządzenia zestawienia struktury handlu.

2.3.2. Zmiana struktury handlu

(23) Po wprowadzeniu pierwotnych środków w odniesieniu do przywozu z ChRL przywóz z Filipin do Unii produktu objętego dochodzeniem wzrósł nagle i w znacznym stopniu. Z minimalnego poziomu poniżej 100 ton rocznie w latach 2004–2005 wzrósł do ponad 12 000 ton w OS.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	69	23	1 369	6 048	7 046	5 406	15 580	14 528	12 075

Źródło: Eurostat.

(24) W tym samym czasie wywóz z Chin na Filipiny wyraźnie wzrósł od roku 2004 do OS z 1 100 ton do ponad 15 000 ton.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	1 104	2 022	2 107	3 727	3 856	7 513	11 262	15 553	15 632

Źródło: Chińskie statystyki dotyczące wywozu (baza danych Global Trade Atlas).

(25) Powyższe dane wyraźnie wskazują, że przywóz z Filipin do Unii był niski w latach 2004–2005. Po wprowadzeniu środków wobec ChRL w 2006 r. przywóz ten jednak nagle wzrósł i częściowo zastąpił wywóz z ChRL na rynek unijny pod względem ilości. Ponadto od czasu wprowadzenia obowiązujących środków nastąpił znaczący spadek wywozu z ChRL do Unii (70 %). Należy także zauważyć, że dane otrzymane od filipińskich władz potwierdzają, iż jedynie niewielka część przywozu z ChRL została dopuszczona do obrotu na filipińskim obszarze celnym. Większość przywozu była kierowana do specjalnych stref ekonomicznych.

2.3.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem cła

(26) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu

powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

(27) Należy zauważyć, że wywóz filipińskich przedsiębiorstw współpracujących wyniósł około 10 % całkowitego filipińskiego wywozu do Unii w OS. Pozostały wywóz można przypisać producentom, którzy nie współpracowali w toku dochodzenia, lub praktykom związanym z przeładunkiem. Ten ostatni wniosek potwierdzają również dane i informacje przedstawione przez filipińskie władze, a w szczególności fakt, że (i) większość przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem była skierowana do specjalnych stref ekonomicznych

i nie wprowadzono jej na filipiński obszar celny; (ii) liczba rzeczywistych podmiotów faktycznie wytwarzających produkt objęty dochodzeniem na Filipinach jest bardzo ograniczona.

- (28) Przeladunek produktów pochodzenia chińskiego na Filipinach został zatem potwierdzony.

2.3.4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (29) W ramach dochodzenia nie ujawniono żadnej innej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia dla przeladunku poza unikaniem środków obowiązujących w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem. Nie znaleziono żadnych elementów innych niż cło, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeladunku, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku na Filipinach niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z ChRL.

2.3.5. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (30) W celu przeprowadzenia oceny, czy przywożony produkt objęty dochodzeniem osłabił pod względem ilości i cen skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem, wykorzystano dane z bazy Eurostatu jako najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen w odniesieniu do wywozu realizowanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące z Filipin. Tak ustalone ceny porównano z poziomem usuwającym szkodę, ustalonym dla producentów Unii w dochodzeniu pierwotnym. Biorąc pod uwagę znaczną różnicę czasu między pierwotnym OD i OS w obecnym dochodzeniu, należało uwzględnić istotne zmiany podstawowych elementów kosztów produkcji. Zostało to odzwierciedlone w dostosowaniu ceny niewyrządzającej szkody na podstawie wzrostu cen podstawowych surowców, a w odniesieniu do pozostałych elementów kosztów produkcji i sprzedaży – na podstawie zmiany wskaźnika cen konsumpcyjnych w Unii.
- (31) Wzrost przywozu z Filipin do Unii z poziomu poniżej 100 ton w 2004 r. do ponad 12 000 ton w OS uznano za znaczny pod względem ilości.
- (32) Porównanie skorygowanego poziomu usuwającego szkodę i średnich ważonych cen eksportowych wykazało zniżanie cen.
- (33) W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.3.6. Dowody na istnienie dumpingu

- (34) Wreszcie, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

- (35) W rozporządzeniu pierwotnym wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących na Tajwanie, który w ramach tamtego dochodzenia uznano za odpowiednie państwo o gospodarce rynkowej analogicznej w odniesieniu do ChRL. Biorąc jednak pod uwagę znaczną różnicę czasu między pierwotnym OD i OS w obecnym dochodzeniu, należało uwzględnić istotne zmiany podstawowych elementów kosztów produkcji. Zostało to odzwierciedlone w dostosowaniu wartości normalnej na podstawie wzrostu cen podstawowych surowców, a w odniesieniu do pozostałych elementów kosztów produkcji i sprzedaży, na podstawie zmiany wskaźnika cen konsumpcyjnych na Tajwanie.

- (36) Ceny eksportowe na Filipinach zostały ustalone na podstawie dostępnych faktów, tj. średniej ceny eksportowej niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części podczas OS, pochodzącej z danych Eurostatu. Korzystanie z dostępnych faktów spowodowane było minimalnym poziomem współpracy producentów produktu objętego dochodzeniem na Filipinach. Średnia cena eksportowa zastosowana do obliczeń została porównana z poziomem cen eksportowych dwóch współpracujących filipińskich eksporterów i okazała się być z nim zgodna.

- (37) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, ubezpieczenia i niepodlegającego zwrotowi podatku VAT od sprzedaży eksportowej w ChRL. Zważywszy, że współpraca ze strony producentów na Filipinach i w ChRL była ograniczona, dostosowania musiały zostać określone na podstawie najlepszych dostępnych faktów. W związku z tym dostosowania w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia zostały oparte na kosztach transportu i ubezpieczenia na tonę ustalonych w pierwotnym dochodzeniu.

- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie dostosowanej średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w rozporządzeniu pierwotnym i odpowiednich średnich ważonych cen eksportowych odpowiadających przywozowi z Filipin w OS dotyczącym obecnego dochodzenia, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

- (39) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

2.4. Ustalenia w odniesieniu do Malezji

2.4.1. Poziom współpracy

- (40) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, siedem malezyjskich przedsiębiorstw przedstawiło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Okazało się, że jedno z tych przedsiębiorstw nie jest producentem produktu

objętego dochodzeniem, natomiast pozostałe przedstawiły niepełną odpowiedź w późnym etapie dochodzenia, co uniemożliwiło uzupełnienie luk i weryfikację przedłożonych informacji i danych. Dlatego dwie odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia zostały odrzucone. Pozostałych pięć współpracujących przedsiębiorstw reprezentowało jednak 93 % malezyjskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	1 701	1 849	7 930	13 548	13 712	9 809	9 615	13 498	13 363

Źródło: Eurostat.

- (42) Należy jednak podkreślić, że w następstwie wizyt weryfikacyjnych potwierdzono, że wspomniany wzrost wywozu z Malezji do Unii można wyjaśnić wzrostem rzeczywistej produkcji w Malezji w tym samym okresie. Współpracujące malezyjskie przedsiębiorstwa, co do których stwierdzono, że nie biorą udziału w praktykach obchodzenia środków, reprezentują 93 % wywozu do Unii. Dochodzenie wykazało, że tylko jedno z tych przedsiębiorstw było zaangażowane w przeładunek produktu objętego postępowaniem, lecz praktyka ta dotyczyła jedynie niewielkiej części jego sprzedaży i zakończyła się w 2009 r. W żadnym przypadku nie stwierdzono również, aby przedsiębiorstwa współpracujące były zaangażowane w praktykę montażu części lub półproduktów pochodzących z Chin.
- (43) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że wzrost przywozu z Malezji jest uzasadniony przez wzrost produkcji krajowej. W związku z tym zmiana w strukturze handlu między Malezją i Unią nie wynika z praktyk związanych z obchodzeniem środków.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	5 373	3 308	1 290	850	453	128	367	5 546	6 715

Źródło: Eurostat.

- (46) Analizy wywozu z Tajlandii do UE należy dokonać w kontekście faktu, że od listopada 2005 r., podobnie jak wywóz z ChRL, podlegał unijnym środkom antydumpingowym⁽¹⁾. Środki te wygasły w listopadzie 2010 r. Po tym okresie nastąpił gwałtowny wzrost tajlandzkiego wywozu do Unii – z 367 ton w 2010 r. do ponad 5 500 ton w 2011 r. i ponad 6 700 ton w OS.
- (47) Należy jednak zauważyć, że w OS tajlandzki wywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem nie jest o wiele wyższy w ujęciu bezwzględny niż w 2004 r., przed nałożeniem środków antydumpingowych na ChRL i Tajlandię. W kategoriach względnych (udział w całkowitym przywozie do Unii) przywóz z Tajlandii obniżył się z prawie 12 % do 7 %.
- (48) W dochodzeniu nie wykazano żadnych praktyk w zakresie przeładunku ani montażu części lub półproduktów pochodzących z Chin. Biorąc pod uwagę fakt, że przed wprowadzeniem środków antydumpingowych

2.4.2. Zmiana struktury handlu

- (41) Po nałożeniu pierwotnych środków na przywóz z ChRL, przywóz z Malezji do Unii produktu objętego dochodzeniem stopniowo wzrastał. Z poziomu poniżej 2 000 ton rocznie w latach 2004–2005 wzrósł do ponad 13 000 ton w OS.

2.5. Ustalenia w odniesieniu do Tajlandii

2.5.1. Poziom współpracy

- (44) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, sześć tajlandzkich przedsiębiorstw przedstawiło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Jedno z przedmiotowych przedsiębiorstw nie współpracowało na dalszych etapach procedury, co uniemożliwiło uzupełnienie luk i wstrzymało kontrolę na miejscu przedłożonych informacji i danych. W związku z tym formularz dotyczący zwolnienia przedmiotowego przedsiębiorstwa został odrzucony. Pozostałych pięć współpracujących przedsiębiorstw reprezentowało jednak 67 % tajlandzkiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS.

2.5.2. Zmiana struktury handlu

- (45) Po nałożeniu pierwotnych środków na przywóz z ChRL, przywóz z Tajlandii do Unii produktu objętego dochodzeniem kształtował się następująco:

produkty wywożone z Tajlandii były rzeczywiście produkowane w tym kraju, trudno jest wyciągnąć wniosek, że poprzedni poziom wywozu i poziom obecny, który jest podobny do niego pod względem wielkości, miałyby różne pochodzenie. Należy również podkreślić, że dwóch największych producentów tajlandzkich współpracujących w ramach niniejszego dochodzenia uczestniczyło także w pierwotnym dochodzeniu przeciwko Tajlandii.

- (49) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że wzrost przywozu z Tajlandii jest w dużej mierze uzasadniony wzrostem produkcji krajowej. W związku z tym zmiana w strukturze handlu między Tajlandią i Unią nie wynika z praktyk związanych z obchodzeniem środków.

3. ŚRODKI

- (50) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 1.

i ich części pochodzących z ChRL obchodzone poprzez przeładunek na Filipinach, w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (51) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem, tj. tego samego produktu, lecz wysłanego z Filipin, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Filipin.
- (52) Mając na uwadze niski poziom współpracy podczas obecnego dochodzenia, rozszerzenie powinno dotyczyć środka określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” z ChRL, a mianowicie ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem, wynoszącego obecnie 27,4 %.
- (53) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii na podstawie rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od zarejestrowanego przywozu niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części wysyłanych z Filipin.

4. ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z MALEZJI I TAJLANDII

- (54) W świetle ustaleń dotyczących Malezji i Tajlandii należy zakończyć dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych poprzez przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Malezji i Tajlandii, a wprowadzona rozporządzeniem wszczynającym rejestracja przywozu niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Malezji i Tajlandii powinna zostać zniesiona.

5. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (55) Jak wyjaśniono w motywie 10, 16 przedsiębiorstw zlokalizowanych w Malezji, Tajlandii i na Filipinach przekazało odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia, wnosząc o przyznanie zwolnienia z ewentualnych rozszerzonych środków, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Wnioski o przyznanie zwolnienia złożone przez przedsiębiorstwa malezyjskie i tajlandzkie nie były oceniane, ponieważ w odniesieniu do tych dwóch krajów środki nie zostają przedłużone.
- (57) Stwierdzono, że jedno z trzech przedsiębiorstw filipińskich wnioskujących o zwolnienie nie produkowało i nie eksportowało produktu objętego dochodzeniem w OD i nie można wyciągnąć żadnych wniosków co do charakteru jego działalności. W związku z tym na obecnym etapie nie można udzielić mu zwolnienia. Jeśli jednak warunki określone w art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostaną spełnione po rozszerzeniu obowiązujących środków antydumpingowych, przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o przeprowadzenie przeglądu jego sytuacji.

- (58) W następstwie wizyt weryfikacyjnych potwierdzono, że pozostali dwaj filipińscy producenci eksportujący faktycznie prowadzili działalność produkcyjną w tym kraju. Stwierdza się zatem, że nie byli oni zaangażowani w obejście środków, a zatem można im przyznać zwolnienie.
- (59) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie specjalnych środków w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na wymogu przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.
- (60) Od innych producentów filipińskich, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie eksportowali produktu objętego dochodzeniem w OD i którzy zamierzają złożyć wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będzie wymagane wypełnienie formularza dotyczącego zwolnienia w celu umożliwienia Komisji przeprowadzenia oceny takiego wniosku. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. O ile warunki określone w art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione, można przyznać zwolnienie. W przypadkach, w których udzielono zwolnienia, Komisja może, po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym, zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa, które nie obchodzą środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012, z cła rozszerzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.

6. UJAWNIECIE USTALEŃ

- (61) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Po ujawnieniu ustaleń nie otrzymano żadnych uwag,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe stosowane wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” z Chińskiej Republiki Ludowej nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, objętych obecnie kodami CN ex 7318 12 10, ex 7318 14 10, ex 7318 15 30, ex 7318 15 51, ex 7318 15 61 i ex 7318 15 70 (kody Taric: 7318 12 10 11, 7318 12 10 91, 7318 14 10 11, 7318 14 10 91, 7318 15 30 11, 7318 15 30 61, 7318 15 30 81, 7318 15 51 11, 7318 15 51 61, 7318 15 51 81, 7318 15 61 11, 7318 15 61 61, 7318 15 61 81, 7318 15 70 11, 7318 15 70 61 i 7318 15 70 81), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod Taric
Multi-Tek Fasteners Inc, Clark Freeport Zone, Pampanga, Filipiny	B355
Rosario Fasteners Corporation, Cavite Economic Area, Filipiny	B356

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 3 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Cło rozszerzone w ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2012 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 2/2012 wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2013 r.

części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 3

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysyłać na następujący adres:

European Commission
 Directorate-General for Trade
 Directorate H
 Office: N-105 08/20
 1049 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË
 Faks +32 22956505

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 4

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2012.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
 A. SHATTER
 Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- 1) nazwisko i funkcja oficjalnego przedstawiciela podmiotu, który wystawił fakturę handlową;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [produkt objęty postępowaniem] w ilości [ilość], sprzedany na wywóz do Unii Europejskiej i objęty niniejszą fakturą, został wytworzony przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”;
- 3) data i podpis.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 206/2013**z dnia 11 marca 2013 r.****w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie**

RADA UNI EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 359/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 359/2011.
- (2) Ze względu na powtarzające się przypadki naruszeń praw człowieka w Iranie do wykazu osób, podmiotów

i organów objętych środkami ograniczającymi, który zamieszczono w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011, należy dodać kolejne osoby i kolejny podmiot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Osoby oraz podmiot wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób oraz podmiot, o których mowa w art. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf		Naczelnik więzienia w dzielnicy Evin, na stanowisku mniej więcej od czerwca/lipca 2012 roku. Od chwili jego mianowania warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 roku dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
2.	KIASATI Morteza		Sędzia 4. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszani bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego postępowania sądowego wspomniano w sprawozdaniu z Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r., w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r. oraz w sprawozdaniach różnych organizacji pozarządowych.	12.3.2013
3.	MOUSSAVI, Seyed Mohammad Bagher		Sędzia 2. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; 17 marca 2012 r. wydał wyrok śmierci na pięciu arabskich mieszkańców Ahwazu: Mohammada Alego Amouriego, Hashema Sha'baniego Amouriego, Hadiego Rashediego, Sayeda Jabera Alboshokę i Sayeda Mokhtara Alboshokę za „działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe” oraz „nienawiść w stosunku do Boga”. Wyroki zostały podtrzymane przez irański Sąd Najwyższy w dniu 9 stycznia 2013 r. Według organizacji pozarządowych cała piątka ponad rok przebywała w areszcie bez postawienia zarzutów, była torturowana i została skazana bez rzetelnego procesu sądowego.	12.3.2013
4.	SARAFRAZ, Mohammad(dr) (alias: Haj-agma Sarafraz)	Data urodzenia: ok. 1963 roku Miejsce urodzenia: Teheran Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala IRIB i PressTV, Teheran	Prezes irańskiego państwowego przedsiębiorstwa medialnego IRIB World Service oraz Press TV odpowiedzialny za wszystkie decyzje programowe. Blisko związany z państwowym aparatem bezpieczeństwa. Pod jego kierownictwem Press TV oraz IRIB współpracowały z irańskimi służbami bezpieczeństwa i prokuratorami, nadając wymuszone wyznania zatrzymanych, również zeznanie kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, w cotygodniowym programie „Iran Today”. Niezależny organ	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Sarafraz kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	
5.	JAFARI, Asadollah		Prokurator prowincji Mazandaran, według doniesień organizacji pozarządowych jest odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w Centrum Zatrzymań Wywiadu. Organizacje pozarządowe udokumentowały sześć konkretnych przypadków naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego, w tym w latach 2011-2012.	12.3.2013
6.	EMADI, Hamid Reza (alias: Hamidreza Emadi)	Data urodzenia: ok. 1973 roku Miejsce urodzenia: Hamadan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
7.	HAMBAR, Rahim		Sędzia 1. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w dziennikarzy, przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych; za pretekst posłużyły zarzuty szpiegostwa, działań wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe, propagandy przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważania przywódcy Iranu. Według doniesień jego wyroki były wielokrotnie wydawane bez rzetelnego procesu sądowego, a na zatrzymanych wymuszano fałszywe zeznania. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 roku) i wymierzył im wyroki pozbawienia wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych „organizowania się i zmywy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe”.	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
8.	MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza		Naczelnik Prokuratury Rewolucyjnej w mieście Sziraz. Odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i złe traktowanie działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, bahaitów i więźniów sumienia, których nękanono, torturowano, przesłuchiowano i którym odmawiano dostępu do adwokatów i rzetelnego procesu sądowego. Według doniesień organizacji pozarządowych Musavi-Tabar podpisywał nakazy sądowe w niesławnym Ośrodku Zatrzymań nr 100 (więzienie dla mężczyzn), w tym nakaz zatrzymania bahaitki Rahy Sabet i przetrzymywania jej przez trzy lata w izolacji.	12.3.2013
9.	KHORAMABADI, Abdolsamad	Przewodniczący „Komisji wyjaśniającej przypadki szerszenia nielegalnych treści”	Abdolsamad Khoramabadi przewodniczy „Komisji wyjaśniającej przypadki szerszenia nielegalnych treści”, organizacji rządowej zajmującej się cenzurą internetu i walką z cyberprzestępczością. Pod jego kierownictwem komisja stworzyła definicję „cyberprzestępstwa” na podstawie kilku niejasnych przesłanek, zgodnie z którymi nielegalne są tworzenie i publikowanie treści uznawanych przez reżim za niewłaściwe. Odpowiada za represjonowanie i blokowanie licznych witryn internetowych opozycji, gazet elektronicznych, blogów, witryn internetowych organizacji pozarządowych broniących praw człowieka oraz Google i Gmaila od września 2012 roku. Wraz z komisją aktywnie przyczynił się do śmierci blogera Sattara Beheshtiego, który zmarł w więzieniu w listopadzie 2012 roku. Komisja, której przewodniczy, jest zatem bezpośrednio odpowiedzialna za systemowe naruszenia praw człowieka, szczególnie poprzez zakazywanie działalności poszczególnych witryn internetowych i blokowanie obywatelom dostępu do nich oraz niekiedy przez blokowanie dostępu do całego internetu.	12.3.2013

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ośrodek Dochodzeń w Sprawach Związanych z Przestępczością Zorganizowaną. (także: Urząd do Spraw Cyberprzestępczości lub Cyberpolicja)	Lokalizacja: Teheran, Iran Adres internetowy: http://www.cyberpolice.ir	Irańska Cyberpolicja stanowi wydział policji Islamskiej Republiki Iranu; została założona w styczniu 2011 r., a jej komendantem jest Esmail Ahmadi-Moqaddam (figuruje w wykazie). Według doniesień prasowych komendant Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 roku korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada.	12.3.2013

Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
		<p>W styczniu 2012 roku cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejek zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą umożliwić stworzenie rejestru, który pozwoli władzom na tropienie działaczy lub innych osób uznanych za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W czerwcu 2012 roku irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN).</p> <p>30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – według doniesień, bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za „działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku”. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi 3 listopada; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.</p>	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 207/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do terminu przeglądu decyzji w sprawie wsparcia specjalnego za 2013 r. oraz od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 w odniesieniu do powiadomienia o tym przeglądzie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 142 lit. c) i r),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 68 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 do dnia 1 września 2012 r. państwa członkowskie mogły dokonać przeglądu decyzji, o której mowa w art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia, i postanowić – ze skutkiem od roku 2013 – o zmodyfikowaniu kwot finansowania wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 ust. 1 lub zakończeniu stosowania tego wsparcia.

(2) W wyniku stałego wzrostu cen pasz wynikającego z niekorzystnych warunków klimatycznych, które dotknęły niektórych z najważniejszych unijnych i światowych dostawców zbóż w 2012 r., państwa członkowskie mają do czynienia z pogorszeniem sytuacji gospodarczej gospodarstw rolnych, w szczególności w sektorach mleczarskim, wołowiny i cielęciny oraz owiec i kóz. Pod koniec roku sektory te borykały się z poważnymi trudnościami finansowymi wynikającymi ze znaczącego udziału cen pasz w ich kosztach produkcji. Sytuacja jest najpoważniejsza w tych przypadkach, gdzie istnieje rzeczywiste ryzyko spowolnienia lub zawieszenia działalności prowadzące w efekcie końcowym do zmniejszenia produkcji lub rezygnacji z niej w wymienionych sektorach. Bieżącej sytuacji nie dało się przewidzieć w czasie, gdy państwa członkowskie miały możliwość dokonania przeglądu decyzji na 2013 r. zgodnie z art. 68 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(3) Wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1 wydaje się być właściwym narzędziem pozwalającym zaradzić zaistniałej sytuacji poprzez przyznawanie wsparcia tym gospodarstwom, których rentowność jest zagrożona. Aby nie dopuścić do pogorszenia sytuacji rolników w sektorach mleczarskim, wołowiny i cielęciny oraz owiec i kóz, a także aby uniknąć poważnych utrudnień

praktycznych i szczególnych problemów, które mogą polegać na zmianie profilu działalności rolnej lub na zmianie właścicieli gospodarstw, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dokonania przeglądu decyzji podjętych na rok 2013 w ramach nowego terminu.

(4) Z tych samych przyczyn należy przedłużyć termin ustanowiony w art. 50 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ na powiadomienie Komisji o takim przeglądzie.

(5) Należy zatem ustanowić odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i rozporządzenia (WE) nr 1120/2009.

(6) Ponieważ odstępstwa dotyczą roku 2013, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 73/2009

Na zasadzie odstępstwa od art. 68 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie mogą – do dnia 22 marca 2013 r. – dokonać przeglądu decyzji podjętej na mocy art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia w odniesieniu do wsparcia specjalnego przyznawanego w sektorach mleczarskim, wołowiny i cielęciny lub owiec i kóz ze skutkiem od roku 2013.

Artykuł 2

Odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1120/2009

Na zasadzie odstępstwa od art. 50 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 państwa członkowskie informują Komisję – do dnia 22 marca 2013 r. – o środkach wsparcia specjalnego, które zamierzają stosować w sektorach mleczarskim, wołowiny i cielęciny lub owiec i kóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 1.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 208/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności i paszy, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i paszy, na poziomie unijnym i krajowym. W art. 18 tego rozporządzenia przewidziano zapewnienie możliwości śledzenia żywności, paszy, zwierząt hodowlanych oraz wszelkich substancji przeznaczonych do dodania do żywności lub paszy, bądź które można do nich dodać na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.
- (2) Artykuł ten stanowi także, że podmioty działające na rynku spożywczym muszą być w stanie zidentyfikować każdą osobę, która dostarczyła im środek spożywczy, oraz są zobowiązane do utworzenia systemów i procedur identyfikacji innych przedsiębiorstw, którym dostarczyły swoje produkty. Informacje te muszą być przekazywane na żądanie właściwym organom.
- (3) Po wystąpieniu w Unii Europejskiej w maju 2011 r. ognisk szczepu *E. coli* (STEC) wytwarzającego toksynę Shiga za najbardziej prawdopodobne źródło ognisk uznano spożycie kiełków.
- (4) W dniu 20 października 2011 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię naukową na temat ryzyka stwarzanego przez szczep *Escherichia coli* wytwarzający toksynę Shiga i inne bakterie chorobotwórcze obecne w nasionach oraz nasionach skiełkowanych ⁽²⁾. W swojej opinii EFSA stwierdza, że zanieczyszczenie suchych nasion bakteryjnymi czynnikami chorobotwórczymi jest najbardziej prawdopodobnym pierwotnym źródłem ognisk związanych z kiełkami. W opinii stwierdzono ponadto, że ze względu na wysoką wilgotność i korzystne temperatury podczas kiełkowania bakteryjne czynniki chorobotwórcze obecne

w suchych nasionach mogą się rozmnażać podczas kiełkowania i powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego.

- (5) Możliwość śledzenia jest skutecznym narzędziem zapewnienia bezpieczeństwa żywności, ponieważ pozwala na identyfikację żywności na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, co umożliwia szybką reakcję w razie wystąpienia ognisk chorób przenoszonych przez żywność. W szczególności możliwość śledzenia pewnych rodzajów żywności pochodzenia zwierzęcego może pomagać w wycofywaniu z obrotu żywności, która nie jest bezpieczna, a tym samym przyczyniać się do ochrony konsumenta.
- (6) Nazwy i adresy zarówno podmiotu działającego na rynku spożywczym dostarczającego kiełki lub nasiona przeznaczone do produkcji kiełków, jak i podmiotu działającego na rynku spożywczym, do którego dostarczono takie nasiona lub kiełki, powinny być zawsze dostępne, aby zapewnić możliwość śledzenia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Wymóg ten opiera się na podejściu „krok wstecz – krok w przód”, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym posiadają system umożliwiający im zidentyfikowanie ich bezpośrednich dostawców i bezpośrednich klientów, wyłączając przypadek, gdy są oni konsumentem finalnym.
- (7) Warunki produkcji kiełków mogą stanowić potencjalne wysokie zagrożenie dla zdrowia publicznego, ponieważ mogą one prowadzić do znacznego zwiększenia liczby czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność. W przypadku wystąpienia ogniska choroby przenoszonej przez żywność i związanej ze spożyciem kiełków szybkie wykrycie przedmiotowych towarów ma zatem zasadnicze znaczenie dla ograniczenia wpływu takiego ogniska na zdrowie publiczne.
- (8) Ponadto powszechny jest handel nasionami przeznaczonymi do produkcji kiełków, co zwiększa potrzebę zapewnienia możliwości ich śledzenia.
- (9) W niniejszym rozporządzeniu należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków.
- (10) W szczególności należy ustanowić wymóg, aby podmioty działające na rynku spożywczym przekazywały dodatkowe informacje na temat objętości lub ilości takich nasion lub kiełków, datę wysyłki i odniesienie umożliwiające identyfikację danej partii oraz szczegółowy opis nasion lub kiełków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(11):2424.

- (11) Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne podmiotów działających na rynku spożywczym, należy zapewnić elastyczność w odniesieniu do formatu, w jakim podmioty te mają rejestrować i przekazywać odpowiednie informacje w ramach wymogów dotyczących możliwości śledzenia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące możliwości śledzenia partii

- (i) kielków;
- (ii) nasion przeznaczonych do produkcji kielków.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do kielków, które poddano obróbce eliminującej zagrożenia mikrobiologiczne, zgodne z prawodawstwem Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „kielki” oznaczają produkt uzyskany w wyniku kielkowania nasion i ich rozwoju w wodzie lub innym nośniku, zbierany przed wykształceniem się właściwych liści i przeznaczony do spożycia w całości, włącznie z nasionem;
- b) „partia” oznacza pewną ilość kielków lub nasion przeznaczonych do produkcji kielków, o tej samej nazwie taksonomicznej, wysyłąną z tego samego zakładu do tego samego miejsca przeznaczenia w tym samym dniu. Jedna partia lub większa ilość partii może stanowić przesyłkę. Za jedną partię uznaje się przy tym również nasiona o różnych nazwach taksonomicznych, które są wymieszane w tym samym opakowaniu i przeznaczone do kielkowania razem, a także ich kielki.

Ponadto do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicję „przesyłki” z art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 211/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. s. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące możliwości śledzenia

1. Podmioty działające na rynku spożywczym, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, zapewniają rejestrowanie określonych poniżej informacji dotyczących partii nasion przeznaczonych do produkcji kielków lub partii kielków. Podmioty działające na rynku spożywczym dopilnowują również, aby poniższe informacje niezbędne do przestrzegania niniejszych przepisów były przekazywane podmiotowi działającemu na rynku spożywczym, do którego dostarczane są kielki lub nasiona:

- a) dokładny opis nasion lub kielków, w tym nazwa taksonomiczna rośliny;
- b) objętość lub ilość dostarczonych nasion lub kielków;
- c) w przypadku nasion lub kielków wysłanych od innego podmiotu działającego na rynku spożywczym, nazwy i adresy:
- (i) podmiotu działającego na rynku spożywczym, od którego wysłano kielki lub nasiona;
- (ii) wysyłającego (właściciela), jeżeli różni się on od podmiotu działającego na rynku spożywczym, od którego wysłano nasiona lub kielki;
- d) nazwa i adres podmiotu działającego na rynku spożywczym, do którego nasiona lub kielki są wysyłane;
- e) nazwa i adres odbiorcy (właściciela), jeżeli różni się on od podmiotu działającego na rynku spożywczym, do którego nasiona lub kielki są wysyłane;
- f) w stosownych przypadkach, odniesienie umożliwiające identyfikację danej partii;
- g) data wysyłki.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być rejestrowane i przekazywane w dowolnej stosownej formie, pod warunkiem że jest ona łatwo dostępna dla podmiotu działającego na rynku spożywczym, do którego nasiona lub kielki są dostarczane.

3. Podmioty działające na rynku spożywczym muszą przekazywać stosowne informacje, o których mowa w ust. 1, codziennie. Rejestry, o których mowa w ust. 1, są aktualizowane codziennie i muszą być dostępne wystarczająco długo po tym, kiedy będzie można uznać, że kielki zostały spożyte.

4. Podmiot działający na rynku spożywczym przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, na wniosek właściwego organu, bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące możliwości śledzenia w odniesieniu do przywożonych nasion i kielków

1. W przypadku przywozu do Unii do przesyłek nasion przeznaczonych do produkcji kielków oraz przesyłek kielków dołącza się świadectwo, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 211/2013.

2. Podmiot działający na rynku spożywczym, który dokonuje przywozu nasion lub kielków, przechowuje świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wystarczająco długo po tym, kiedy będzie można uznać, że kielki zostały spożyte.

3. Wszystkie podmioty działające na rynku spożywczym zajmujące się pochodzącymi z przywozu nasionami przeznaczonymi do produkcji kielków dostarczają kopie świadectwa,

o którym mowa w ust. 1, wszystkim podmiotom działającym na rynku spożywczym, do których nasiona są wysyłane, które to kopie są dostępne do momentu odbioru tych nasion przez producenta kielków.

W przypadku gdy nasiona przeznaczone do produkcji kielków są pakowane przy sprzedaży detalicznej, wszystkie podmioty działające na rynku spożywczym zajmujące się pochodzącymi z przywozu nasionami dostarczają kopie świadectwa, o którym mowa w ust. 1, wszystkim podmiotom działającym na rynku spożywczym, do których nasiona są wysyłane, które to kopie są dostępne do momentu zapakowania nasion do sprzedaży detalicznej.

Artykuł 5

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 209/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w odniesieniu do kryteriów mikrobiologicznych dotyczących kiełków i zasad pobierania próbek z tusz drobiowych i świeżego mięsa drobiowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 ustanawia ogólne przepisy dla przedsiębiorstw sektora spożywczego w zakresie higieny środków spożywczych ze szczególnym uwzględnieniem procedur opartych na zastosowaniu zasad analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP). Artykuł 4 tego rozporządzenia stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego mają obowiązek przyjąć szczególne środki higieny dotyczące między innymi zgodności z kryteriami mikrobiologicznymi dla środków spożywczych oraz pobierania próbek i analizy.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych⁽²⁾ ustanawia kryteria mikrobiologiczne dotyczące niektórych mikroorganizmów oraz przepisy wykonawcze obowiązujące przedsiębiorstwa sektora spożywczego przy wdrażaniu ogólnych i szczególnych środków higienicznych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004.
- (3) Rozdział 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 ustanawia kryteria bezpieczeństwa żywności, które muszą być przestrzegane w odniesieniu do niektórych kategorii żywności, łącznie z planami pobierania próbek, referencyjnymi metodami badania i ograniczeniami dotyczącymi drobnoustrojów lub ich toksyn i metabolitów. W rozdziale tym wymieniono kryteria bezpieczeństwa żywności dla kiełków w odniesieniu do salmonelli.
- (4) Po wystąpieniu w Unii Europejskiej ogniska szczepu *E. coli* wytwarzającego toksynę Shiga (STEC) w maju 2011 r. konsumpcja kiełków została uznana za najbardziej prawdopodobne źródło ognisk.
- (5) W dniu 20 października 2011 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię naukową na temat ryzyka stwarzanego przez szczep *Escherichia coli* wytwarzający toksynę Shiga (STEC) i inne bakterie chorobotwórcze obecne w nasionach

oraz skielkowanych nasionach⁽³⁾. W swojej opinii EFSA stwierdza, że zanieczyszczenie suchych nasion bakteryjnymi czynnikami chorobotwórczymi jest najbardziej prawdopodobnym pierwotnym źródłem ognisk związanych z kiełkami. W opinii stwierdzono ponadto, że ze względu na wysoką wilgotność i korzystne temperatury podczas kiełkowania bakteryjne czynniki chorobotwórcze obecne w suchych nasionach mogą się rozmnażać podczas kiełkowania i powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego.

- (6) W swojej opinii EFSA zaleca między innymi zaostrzenie kryteriów mikrobiologicznych jako jeden z elementów systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności w odniesieniu do łańcucha produkcji skielkowanych nasion. Zalecenie to dotyczy istniejących kryteriów mikrobiologicznych dotyczących salmonelli w odniesieniu do skielkowanych nasion oraz uwzględnienia kryteriów mikrobiologicznych dotyczących innych patogenów. EFSA stwierdza także, że dostępne dane wskazują na większe ryzyko w odniesieniu do kiełków w porównaniu z innymi skielkowanymi nasionami.
- (7) W swojej opinii EFSA rozpatruje różne warianty w zakresie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących bakterii chorobotwórczych *E. coli* w odniesieniu do nasion: przed rozpoczęciem procesu produkcji, podczas kiełkowania i w produkcie końcowym. W tym kontekście EFSA stwierdza, że wykrycie i ograniczenie problemu zanieczyszczenia na wcześniejszym etapie łańcucha produkcji skielkowanych nasion może przynieść korzyści, gdyż pozwala uniknąć zwiększenia zanieczyszczenia podczas procesu kiełkowania. Przyznaje również, że same badania nasion nie pozwalają na wykrycie zanieczyszczenia, które może wystąpić na późniejszym etapie procesu produkcji. EFSA stwierdza zatem, że kryteria mikrobiologiczne mogłyby być przydatne w trakcie procesu kiełkowania lub w odniesieniu do produktu końcowego. Zastanawiając się nad kryterium mikrobiologicznym dotyczącym skielkowanych nasion jako produktu końcowego, EFSA zauważa, że czas wymagany dla metod wykrywania bakterii chorobotwórczych w połączeniu z krótkim terminem przydatności do spożycia może nie pozwolić na wycofanie produktu w przypadku niezgodności. W swojej opinii EFSA stwierdza, że obecnie nie jest możliwe ocenienie, w jakim stopniu konkretne kryteria dotyczące nasion i skielkowanych nasion służyłyby ochronie zdrowia publicznego. Wszystko to uwydatnia potrzebę gromadzenia danych do przeprowadzenia ilościowej oceny ryzyka. Kryterium to powinno zatem zostać poddane przeglądowi z uwzględnieniem postępu naukowego, technologicznego i metodologicznego, nowo wykrytych mikroorganizmów chorobotwórczych w środkach spożywczych oraz informacji pochodzących z analizy ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011, 9(11): 2424.

- (8) W celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego w Unii i w świetle tej opinii EFSA przyjęto rozporządzenie Komisji (UE) nr 211/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących świadectw przy przywozie do Unii kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków⁽¹⁾ oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 208/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków⁽²⁾.
- (9) W uzupełnieniu środków ustanowionych w tych aktach prawnych i z uwagi na potencjalne poważne zagrożenie zdrowia, jakie powoduje możliwa obecność czynników chorobotwórczych w kiełkach, przepisy dotyczące dodatkowych kryteriów mikrobiologicznych powinny zostać ustanowione w oparciu o zalecenia EFSA, w szczególności jego zalecenia dotyczące grup serologicznych STEC, które uznaje się za bardzo istotne zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (10) Kryteria mikrobiologiczne stanowią jedną z kilku opcji kontroli w zakresie bezpieczeństwa żywności i powinny być stosowane przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego w celu sprawdzenia, czy został wdrożony skuteczny system zarządzania bezpieczeństwem żywności. Ze względu na małą częstość występowania i niejednorodne rozmieszczenie niektórych czynników chorobotwórczych w nasionach i skiełkowanych nasionach, statystyczne ograniczenia planów pobierania próbek oraz brak informacji o stosowaniu dobrych praktyk rolniczych w produkcji nasion, należy jednak badać pod kątem obecności czynników chorobotwórczych wszystkie partie nasion, w przypadkach gdy przedsiębiorstwa sektora spożywczego nie wprowadziły systemów zarządzania bezpieczeństwem żywności, w tym środków zmniejszających ryzyko mikrobiologiczne. Jeśli systemy zarządzania żywnością zostały wprowadzone, a ich skuteczność potwierdzają dane historyczne, można rozważyć zmniejszenie częstotliwości pobierania próbek. Częstotliwość ta nie powinna jednak nigdy być mniejsza niż raz na miesiąc.
- (11) Przy ustanawianiu kryteriów mikrobiologicznych dotyczących kiełków należy zapewnić elastyczność w odniesieniu do etapów pobierania i rodzaju próbek, które mają zostać pobrane, aby uwzględnić różnorodność systemów produkcji, przy jednoczesnym utrzymaniu równoważnych norm w dziedzinie bezpieczeństwa żywności. W szczególności należy przewidzieć rozwiązania alternatywne do pobierania próbek kiełków, w przypadkach gdy pobieranie próbek jest technicznie trudne. Jako alternatywną strategię zaproponowano badanie zużytej wody stosowanej do nawadniania pod kątem obecności bakterii chorobotwórczych, gdyż wydaje się, że dobrze wskazuje ono rodzaje mikroorganizmów w samych kiełkach. Z powodu niepewności co do czułości tej metody przedsiębiorstwa sektora spożywczego stosujące to alternatywne rozwiązanie muszą ustalić plan pobierania próbek obejmujący procedury pobierania próbek i punkty poboru próbek zużytej wody stosowanej do nawadniania.
- (12) Uznaje się, że niektóre grupy serologiczne STEC (tj. O157, O26, O103, O111, O145 i O104:H4) powodują najczęściej przypadków zespołu hemolityczno-mocznikowego w UE. Ponadto serotyp O104:H4 był przyczyną ogniska tej choroby w maju 2011 r. w Unii Europejskiej. W związku z tym należy rozważyć kryteria mikrobiologiczne dla tych sześciu grup serologicznych. Nie można wykluczyć, że inne grupy serologiczne STEC również mogą być chorobotwórcze dla ludzi. W rzeczywistości takie STEC mogą powodować mniej poważne formy choroby, takie jak biegunka lub krwawa biegunka, lub również wywoływać zespół hemolityczno-mocznikowy, a w związku z tym stanowią zagrożenie dla zdrowia konsumentów.
- (13) Kiełki należy uznać za żywność gotową do spożycia, gdyż mogą one zostać spożyte bez konieczności gotowania lub innej obróbki, która skutecznie wyeliminowałaby mikroorganizmy chorobotwórcze lub ograniczyła ich występowanie do dopuszczalnego poziomu. Przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące kiełki powinny zatem przestrzegać kryteriów bezpieczeństwa żywności gotowej do spożycia określonych w przepisach Unii, w tym pobierania próbek z obszarów produkcyjnych oraz ze sprzętu w ramach stosowanego przez nie planu pobierania próbek.
- (14) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽³⁾ jest zapewnienie stosowania właściwych i skutecznych środków wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, na wszystkich istotnych etapach produkcji, przetwórstwa i dystrybucji, w celu ograniczenia częstości ich występowania oraz obniżenia ryzyka, jakie stanowią dla zdrowia publicznego.
- (15) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1086/2011⁽⁴⁾, ustanawia szczegółowe zasady stosowania kryterium bezpieczeństwa żywności odnośnie do salmonelli w świeżym mięsie drobiowym. W wyniku zmian wprowadzonych do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 zostało także zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1086/2011. Zmiana ta spowodowała jednak wprowadzenie do tekstu rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 pewnych niejasności terminologicznych. Niejasności te należy usunąć w interesie jasności i spójności prawodawstwa Unii.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2073/2005.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

⁽¹⁾ Zob. s. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281 z 28.10.2011, s. 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2073/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się lit. m) w brzmieniu:

„m) definicja »kiełków« w art. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 208/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków (*);

(*) Zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego.”;

2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się przypis 12;
- b) w wierszu 1.18 odniesienie do przypisu 12 zastępuje się odniesieniem do przypisu 23;
- c) dodaje się wiersz 1.29 oraz odpowiednie przypisy 22 i 23:

„1.29 Kielki ⁽²³⁾ ”	Szczep <i>E. coli</i> wytwarzający toksynę Shiga (STEC) O157, O26, O111, O103, O145 oraz O104:H4	5	0	Nieobecne w 25 gramach	CEN/ISO TS 13136 ⁽²²⁾	Produkty wprowadzane do obrotu w ciągu okresu przydatności do spożycia
--------------------------------	--	---	---	------------------------	----------------------------------	--

⁽²²⁾ Uwzględnia aktualne dostosowania laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej dotyczące pałeczki okrężnicy (*Escherichia coli*), w tym werotoksycznego *E. coli* (VTEC), w odniesieniu do wykrywania STEC O104:H4.

⁽²³⁾ Z wyłączeniem kielków, które poddano skutecznej obróbce w celu wyeliminowania salmonelli i STEC.”;

2) w rozdziale 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 3.2 w części „Zasady pobierania próbek z tusz drobiowych i świeżego mięsa drobiowego” wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Rzeźnie pobierają próbki skóry szyi z całych tusz drobiowych do badań na obecność salmonelli. Zakłady rozbioru lub przetwórstwa inne niż przyległe do rzeźni i prowadzące rozbiór i przetwórstwo mięsa jedynie z tej rzeźni również pobierają próbki do badań na obecność salmonelli. Powinny przy tym pobierać je przede wszystkim ze skóry szyi całych tusz drobiowych, jeżeli dostępne, zapewniając jednak także objęcie analizą porcji mięsa drobiowego ze skórą lub bez skóry albo tylko z niewielką ilością skóry, a wybór ten jest oparty na analizie ryzyka.”;

(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby badań na obecność salmonelli w świeżym mięsie drobiowym innym niż tusze drobiowe pobiera się pięć próbek o masie co najmniej 25 g z tej samej partii. Próbka pobrana z porcji mięsa drobiowego ze skórą zawiera skórę i cienką warstwę mięśnia, jeżeli ilość skóry jest niewystarczająca do stworzenia próbki. Próbki pobrane z porcji mięsa drobiowego bez skóry lub tylko z niewielką ilością skóry zawierają cienką warstwę lub warstwy mięśni dodane do obecnej skóry, aby stworzyć próbkę wystarczającej wielkości. Warstwy mięsa pobiera się w sposób obejmujący największą możliwą powierzchnię mięsa.”;

b) dodaje się sekcję 3.3 w brzmieniu:

„3.3. Zasady pobierania próbek z kielków

Do celów niniejszej sekcji stosuje się definicję partii zawartą w art. 2 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 208/2013.

A. Ogólne zasady pobierania próbek i badania

1. Wstępne badanie partii nasion

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące kielki przeprowadzają wstępne badania reprezentatywnych próbek wszystkich partii nasion. Reprezentatywna próbka obejmuje co najmniej 0,5 % masy partii nasion w podpróbkach o masie 50 g lub została wybrana na podstawie usystematyzowanej i statystycznie równoważnej strategii pobierania próbek, zweryfikowanej przez właściwy organ.

Do celów wykonywania badań wstępnych przedsiębiorstwo sektora spożywczego musi przeprowadzić kielkowanie nasion z reprezentatywnej próbki w tych samych warunkach, co w przypadku reszty partii nasion do kielkowania.

2. Pobieranie próbek oraz badanie kielków i zużytej wody stosowanej do nawadniania

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące kielki pobierają próbki do badań mikrobiologicznych na etapie, na którym prawdopodobieństwo wykrycia szczepu *E. coli* wytwarzającego toksynę Shiga (STEC) i salmonelli jest najwyższe, w żadnym wypadku nie wcześniej niż 48 godzin po rozpoczęciu procesu kielkowania.

Próbki kielków są analizowane zgodnie z wymogami w wierszach 1.18 i 1.29 rozdziału 1.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo sektora spożywczego produkujące kielki posiada plan pobierania próbek obejmujący procedury pobierania próbek i punkty poboru próbek zużytej wody stosowanej do nawadniania, może ono zastąpić wymóg pobierania próbek w ramach planów pobierania próbek określonych w wierszach 1.18 i 1.29 rozdziału 1 analizą 5 próbek 200 ml wody, którą stosowano do nawadniania kielków.

W takim przypadku wymogi określone w wierszach 1.18 i 1.29 rozdziału 1 stosuje się do analizy wody, która była stosowana do nawadniania kielków, z limitem nieobecności w 200 ml.

Przy pierwszym badaniu partii nasion przedsiębiorstwa sektora spożywczego mogą wprowadzać kielki do obrotu, jeżeli wyniki analizy mikrobiologicznej są zgodne z wierszami 1.18 i 1.29 rozdziału 1 lub limitem nieobecności w 200 ml, jeśli przeprowadzą analizę zużytej wody stosowanej do nawadniania.

3. Częstotliwość pobierania próbek

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące kielki pobierają próbki do analiz mikrobiologicznych co najmniej raz w miesiącu na etapie, na którym prawdopodobieństwo wykrycia szczepu *E. coli* wytwarzającego toksynę Shiga (STEC) i salmonelli jest największe, w żadnym wypadku nie wcześniej niż 48 godzin po rozpoczęciu procesu kiełkowania.

B. Odstępstwo od wstępnego badania wszystkich partii nasion określonego w pkt A.1 niniejszej sekcji

W przypadku gdy jest to uzasadnione na podstawie następujących warunków i zezwoli na to właściwy organ, przedsiębiorstwa sektora spożywczego produkujące kielki mogą być zwolnione z badania określonego w pkt A.1 niniejszej sekcji:

- a) właściwy organ jest przekonany o tym, że przedsiębiorstwo sektora spożywczego stosuje system zarządzania bezpieczeństwem żywności w tym zakładzie, który może obejmować etapy procesu produkcji, co zmniejsza ryzyko mikrobiologiczne; oraz
 - b) historyczne dane potwierdzają, że przez co najmniej 6 kolejnych miesięcy przed przyznaniem zezwolenia wszystkie partie różnych rodzajów kielków wyprodukowanych w zakładzie były zgodne z kryteriami bezpieczeństwa żywności określonymi w wierszach 1.18 i 1.29 rozdziału 1.”.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 210/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

w sprawie zatwierdzania zakładów produkujących kiełki zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 3 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 ustanowiono ogólne przepisy dla przedsiębiorstw sektora spożywczego w zakresie higieny środków spożywczych, między innymi w odniesieniu do produkcji podstawowej i powiązanych działań. Rozporządzenie to stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego zapewniają, że zakłady są zatwierdzone przez właściwy organ, w następstwie przynajmniej jednej wizyty w miejscu funkcjonowania, jeżeli zatwierdzenie jest wymagane na podstawie prawa krajowego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ lub na mocy decyzji przyjętej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004.
- (2) Po wystąpieniu w Unii Europejskiej ognisk szczepu *E. coli* wytwarzającego toksynę Shiga w maju 2011 r. konsumpcja kiełków została uznana za najbardziej prawdopodobne źródło ognisk.
- (3) W dniu 20 października 2011 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię naukową na temat ryzyka stwarzanego przez szczep *Escherichia coli* wytwarzający toksynę Shiga i inne bakterie chorobotwórcze obecne w nasionach oraz nasionach kiełkujących⁽³⁾. W swojej opinii EFSA stwierdza, że zanieczyszczenie suchych nasion bakteryjnymi czynnikami chorobotwórczymi jest najbardziej prawdopodobnym pierwotnym źródłem ognisk związanych z kiełkami. W opinii stwierdzono ponadto, że ze względu na wysoką wilgotność i korzystne temperatury podczas kiełkowania bakteryjne czynniki chorobotwórcze obecne w suchych nasionach mogą się rozmnażać podczas kiełkowania i powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (4) W celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego w Unii i w świetle powyższej opinii EFSA przyjęto rozporządzenie Komisji (UE) nr 209/2013⁽⁴⁾ zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych doty-

czących środków spożywczych⁽⁵⁾, rozporządzenie Komisji (UE) nr 211/2013⁽⁶⁾ oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 208/2013⁽⁷⁾.

- (5) W uzupełnieniu środków ustanowionych w tych aktach prawnych zakłady produkujące kiełki powinny być zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004. Zatwierdzenie, udzielane w następstwie przynajmniej jednej wizyty na miejscu, stanowiłoby gwarancję, że zakłady te przestrzegają odpowiednich przepisów dotyczących higieny, a tym samym zapewniają wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego. Zatwierdzenie takich zakładów powinno być uzależnione od spełnienia szeregu wymogów w celu ograniczenia możliwości zanieczyszczenia w zakładzie, w którym produkowane są kiełki.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicję „kiełków” zawartą w art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 208/2013.

Artykuł 2

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego zapewniają zatwierdzenie zakładów produkujących kiełki przez właściwy organ zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004. Właściwy organ zatwierdza te zakłady jedynie pod warunkiem, że spełniają one wymogi określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 oraz w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(11):2424.⁽⁴⁾ Zob. s. 19 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽⁵⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.⁽⁶⁾ Zob. s. 26 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽⁷⁾ Zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wymogi dotyczące zatwierdzania zakładów produkujących kielki

1. Konstrukcja i rozplanowanie zakładów muszą umożliwiać dobre praktyki w zakresie higieny żywności, w tym ochronę przed zanieczyszczeniem w trakcie działań i pomiędzy nimi. Szczególnie istotne jest, aby powierzchnie (wraz z powierzchniami wyposażenia) w pomieszczeniach, w których żywność jest poddawana obróbce, oraz powierzchnie mające styczność z żywnością były utrzymywane w dobrym stanie i aby były łatwe do czyszczenia oraz, w miarę potrzeby, dezynfekcji.
 2. Należy zapewnić odpowiednie miejsca do czyszczenia, dezynfekowania i przechowywania narzędzi roboczych oraz wyposażenia. Miejsca te muszą być łatwe do czyszczenia oraz dysponować odpowiednim dostępem do ciepłej i zimnej wody.
 3. Tam, gdzie to niezbędne, należy zapewnić odpowiednie warunki do mycia żywności. Każdy zlewozmywak lub inne tego rodzaju wyposażenie przeznaczone do mycia żywności musi posiadać odpowiedni dostęp do wody pitnej oraz musi być utrzymywane w czystości i, w miarę potrzeby, dezynfekowane.
 4. Wyposażenie, z jakim stykają się nasiona i kielki, powinno być skonstruowane w odpowiedni sposób i z właściwych materiałów, a także być utrzymywane w należyтым porządku, stanie i kondycji technicznej, tak aby zminimalizować ryzyko zanieczyszczenia i umożliwić utrzymanie wyposażenia w czystości oraz, w miarę potrzeby, jego dezynfekcję.
 5. Należy wdrożyć właściwe procedury służące temu, aby:
 - a) zakład produkujący kielki był utrzymywany w czystości oraz, w miarę potrzeby, poddawany dezynfekcji;
 - b) wszelkie wyposażenie, z jakim stykają się nasiona i kielki, było skutecznie czyszczone i, w miarę potrzeby, dezynfekowane. Czyszczenie i dezynfekcja takiego wyposażenia odbywa się z odpowiednią częstotliwością, wystarczającą, aby uniknąć ryzyka zanieczyszczenia.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 211/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

w sprawie wymogów dotyczących świadectw przy przywozie do Unii kielków i nasion przeznaczonych do produkcji kielków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 ustanowiono ogólne zasady przeprowadzania kontroli urzędowych służących sprawdzeniu zgodności z przepisami mającymi na celu, w szczególności, zapobieganie zagrożeniom dla ludzi i zwierząt, eliminowanie tych zagrożeń lub ich ograniczanie do dopuszczalnych poziomów, bezpośrednio lub przez środowisko naturalne.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽²⁾ ustanawia ogólne zasady w odniesieniu do żywności i paszy, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności i paszy na poziomie unijnym i krajowym. Rozporządzenie to stanowi, że żywność i pasza przywożone do Unii w celu wprowadzenia na rynek w Unii powinny być zgodne z wymogami prawa żywnościowego lub warunkami uznanymi przez Unię za przynajmniej im odpowiadające.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾ ustanawia ogólne zasady dla przedsiębiorstw sektora spożywczego w zakresie higieny środków spożywczych. Rozporządzenie to stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego mają obowiązek dopilnowania, aby na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności odbywających się pod ich kontrolą spełnione były właściwe wymagania higieny ustanowione w tym rozporządzeniu. W szczególności rozporządzenie (WE) nr 852/2004 stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego prowadzące produkcję podstawową oraz te powiązane działania, które są wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia, muszą postępować zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi higieny ustanowionymi w części A tego załącznika.
- (4) Po wystąpieniu w Unii Europejskiej w maju 2011 r. ognisk szczepu *E. coli* (STEC) wytwarzającego toksynę Shiga konsumpcja nasion skiełkowanych została uznana za najbardziej prawdopodobne źródło ognisk.
- (5) W dniu 20 października 2011 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię naukową na temat ryzyka stwarzanego przez szczep *Escherichia coli* wytwarzający toksynę Shiga i inne bakterie chorobotwórcze obecne w nasionach oraz nasionach skiełkowanych ⁽⁴⁾. W swojej opinii EFSA stwierdza, że zanieczyszczenie suchych nasion bakteryjnymi czynnikami chorobotwórczymi jest najbardziej prawdopodobnym pierwotnym źródłem ognisk związanych z kielkami. W opinii stwierdzono ponadto, że ze względu na wysoką wilgotność i korzystne temperatury podczas kiełkowania bakteryjne czynniki chorobotwórcze obecne w suchych nasionach mogą się rozmnażać podczas kiełkowania i powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (6) W celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego w Unii i w związku z opinią EFSA przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 208/2013 ⁽⁵⁾. Wspomniane rozporządzenie wykonawcze ustanawia przepisy dotyczące możliwości śledzenia przesyłek kielków i nasion przeznaczonych do produkcji kielków.
- (7) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia publicznego właściwe jest, aby przywożone do Unii kielki i nasiona przeznaczone do produkcji kielków również spełniały wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 oraz, w przypadku kielków, wymogi dotyczące możliwości śledzenia ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 208/2013 i kryteria mikrobiologiczne ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 2073/2005 ⁽⁶⁾. Należy zatem ustanowić odpowiednie wymagania dotyczące świadectw w odniesieniu do takich towarów przywożonych do Unii.
- (8) Obecnie przepisy Unii nie przewidują świadectw w przypadku przywozu do Unii kielków i nasion przeznaczonych do produkcji kielków. Właściwe jest zatem określenie w niniejszym rozporządzeniu wzoru świadectwa dla przywozu takich towarów do Unii.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(11):2424.⁽⁵⁾ Zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽⁶⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przywożonych do Unii przesyłek kiełków lub nasion przeznaczonych do produkcji kiełków, z wyłączeniem kiełków, które poddano obróbce eliminującej zagrożenia mikrobiologiczne, zgodnie z prawodawstwem Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) stosuje się definicję „kiełków” z art. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 208/2013;
- b) „przesyłka” oznacza pewną ilość kiełków lub nasion przeznaczonych do produkcji kiełków, która:
 - (i) pochodzi z tego samego państwa trzeciego;
 - (ii) jest objęta tym samym świadectwem (świadectwami);
 - (iii) jest przewożona tym samym środkiem transportu.

Artykuł 3

Wymóg dotyczący świadectw

1. W przypadku przywozu do Unii przesyłek kiełków lub nasion przeznaczonych do produkcji kiełków pochodzących lub wysyłanych z państw trzecich, do przesyłek dołącza się świadectwo zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku, poświadczające, że kiełki lub nasiona zostały wyprodukowane w warunkach, które odpowiadają ogólnym przepisom dotyczącym higieny dla produkcji podstawowej i powiązanych działań wymienionych w części A załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 oraz że kiełki zostały wyprodukowane

w warunkach zgodnych z wymogami dotyczącymi możliwości śledzenia ustanowionymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 208/2013, zostały wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 210/2013 ⁽¹⁾ i spełniają kryteria mikrobiologiczne ustanowione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005.

Świadectwo musi być sporządzone w języku urzędowym lub językach urzędowych państwa trzeciego wysyłki i państwa członkowskiego, w którym ma miejsce ten przywóz do UE, lub do świadectwa musi być dołączone poświadczone tłumaczenie na ten język lub te języki. Jeśli zażąda tego państwo członkowskie przeznaczenia, do świadectw należy również dołączać poświadczone tłumaczenie na język urzędowy (języki urzędowe) tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może jednak wyrazić zgodę na stosowanie języka urzędowego Unii innego niż jego własny.

2. Oryginał świadectwa musi pozostawać dołączony do przesyłki do momentu, gdy trafi ona do miejsca przeznaczenia określonego w świadectwie.

3. W przypadku podziału przesyłki kopia świadectwa musi być dołączona do każdej jej części.

Artykuł 4

Przepis przejściowy

W okresie przejściowym do dnia 1 lipca 2013 r. przesyłki kiełków lub nasion przeznaczonych do produkcji kiełków pochodzące lub wysyłane z państw trzecich można nadal przywozić do Unii bez świadectwa przewidzianego w art. 3.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 24 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

WZÓR ŚWIADECTWA DLA PRZYWOZU KIEŁKÓW LUB NASION PRZEZNACZONYCH DO PRODUKCJI
KIEŁKÓW

PAŃSTWO

Świadcstwo dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres		I.2. Numer referencyjny świadcstwa		I.2.a.		
	Tel.		I.3.		I.4.		
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres		I.6.				
	Kod pocztowy Tel.						
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10.
	I.11. Miejsce pochodzenia nasion lub kiełków Nazwa Adres		I.12.				
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu				
	I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16.		I.17.		
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)				
					I.20. Ilość (kg)		
	I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐		I.22. Liczba opakowań				
	I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika		I.24. Rodzaj opakowań				
	I.25. Cel zgłoszenia: Spożycie przez ludzi ☐						
I.26.		I.27.					
I.28. Oznakowanie towaru							
Zakład produkcyjny	Liczba opakowań	Rodzaj towaru	Masa netto	Numer partii			

Świadectwo dla przywozu kielków lub nasion przeznaczonych do produkcji kielków

PAŃSTWO

II. Informacje zdrowotne

II.a Numer referencyjny świadectwa

Ja, niżej podpisany(-a), oświadczam, że znam odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i zaświadczam, że:

- wyżej opisane nasiona zostały wyprodukowane w warunkach zgodnych z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004, a w szczególności z ogólnymi przepisami dotyczącymi higieny dla produkcji podstawowej i powiązanych działań wymienionych w części A załącznika I do tego rozporządzenia;
- kielki zostały wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 210/2013;
- kielki zostały wyprodukowane w warunkach zgodnych z wymogami dotyczącymi możliwości śledzenia ustanowionymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 208/2013 i spełniają kryteria mikrobiologiczne ustanowione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2073/2005.

Uwagi

Część I:

- Rubryka I.7: Wpisać kod ISO państwa pochodzenia nasion.
- Rubryka I.11: Nazwa miejsca pochodzenia, które musi być takie samo jak państwo pochodzenia w rubryce 1.7. Proszę podać nazwę i adres zakładu zbierającego nasiona lub kielki. Niepotrzebne skreślić.
- Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i pojazdy drogowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek). W przypadku transportu w kontenerach w rubryce I.23 należy podać łączną liczbę kontenerów i ich numer rejestracyjny oraz, jeśli plomba ma numer seryjny, także ten numer. W przypadku rozładunku i ponownego załadunku wysyłający musi poinformować właściwe organy odpowiedniego miejsca kontroli w Unii Europejskiej. (nieobowiązkowe).
- Rubryka I.19: Użyć właściwego kodu systemu zharmonizowanego (HS) Światowej Organizacji Celnej. (nieobowiązkowe).
- Rubryka I.20: Podać całkowitą masę brutto oraz całkowitą masę netto.
- Rubryka I.23: W przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach podać numer kontenera i numer plomby (w stosownych przypadkach).
- Rubryka I.28: *Zakład produkcyjny*: wpisać nazwę zakładu produkcji kielków.

Część II:

- Kolor podpisu musi różnić się od koloru druku. Ta sama zasada dotyczy także pieczęci innych niż pieczęci tłoczone lub znaki wodne.

Urzędowy inspektor

Imię i nazwisko (wielkimi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Data:

Podpis:

Pieczęć

Część II: Zaświadczenie

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 212/2013

z dnia 11 marca 2013 r.

zastępujące załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do uzupełnień i zmian dotyczących produktów objętych tym załącznikiem

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kilka państw członkowskich wystąpiło o zmiany i uzupełnienia w kolumnie „Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP” załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (2) Te uzupełnienia są konieczne w celu włączenia do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 nowych owoców, warzyw i zbóż, które stały się dostępne na rynku państw członkowskich.
- (3) Właściwe jest dodanie następujących owoców, warzyw, zbóż i produktów pochodzenia zwierzęcego: ręka Buddy, tangor, głożyna pospolita/daktyl chiński/jujuba pospolita, malinojeżyna, longan, słodliwka pospolita/langsat, ospilna jadalna/salak jadalny, czyściec bulwiasty, łopian większy, pozostałe cebule, pozostałe cebule szczypiorowe, antroewa/bakłażan biały (*Solanum macrocarpon*), sopropo/gorzki melon/przepękla ogórkowata, trukwa ostrokątna/teroi, gurdlina ogórkowata, tykwa pospolita/lauki, kolczoch jadalny, dynia olbrzymia (późna odmiana), kukurydza miniaturowa, kiełki fasoli mung, kiełki lucerny, zielone części mniszka lekarskiego, liście kalarepy, liście żółtosoczy strzałkowatej, bitterblad/bitawiri (*Cestrum latifolium*), *Basella alba*, liście bananowca, wilec wodny/szpinak wodny/kangkung (*Ipomoea aquatica*), *Marsilea crenata*, mimoza wodna, mikołajek (*Eryngium foetidum*), liście pietruszki korzeniowej, bazylija azjatycka, bazylija pospolita, bazylija amerykańska, palczatka cytrynowa, wąkrotka azjatycka (*Centella asiatica*), liście dzikiego betelu (*Piper sarmentosum*), liście curry, kwiat bananowca, nasiona guar, świeże ziarna soi, zizania wodna/dziki ryż, liście i łodygi ogórecznika, *Acacia pennata*, grzybnia, zmijowiec babkowaty (*Echium plantagineum*), manieczka łękowata/korakan (*Eleusine coracana*), rosplenica perłowa, ziarno mozgi kanaryjskiej/siemię kanarkowe, pieprz zielony, zwierzyna płowa i miód w plastrze.

(4) W celu zachowania spójności należy przesunąć zwierzęta łowne z kategorii „inne zwierzęta hodowlane” do kategorii „inne produkty ze zwierząt lądowych”, a kwiaty jadalne z kategorii „pozostałe” do kategorii zawierającej przykładowy produkt.

(5) Aby lepiej stosować zasady międzynarodowej nomenklatury taksonomicznej, należy dostosować łacińskie nazwy pistacji, jabłek, wiśni i czereśni, truskawek, jeżyn popielic, borówek amerykańskich, kumkwatów, ziemniaków, pochrzynu, buraków, papryki, ketmii, brokułów, kapusty głowiastej, kapusty pekińskiej, jarmużu, kalarepy, endywii, rukoli, liści i pędów kapustnych, boćwiny, cykorii warzywnej, liści selera, bazylii, rdzeni palmowych, sorgo, ziaren kawy, płatków róży, kwiatu jaśminu, lipy drobnoziarnistej, liści rooibos, kopru ogrodowego, pieprzu syczańskiego, cynamonu, kurkuminy, buraka cukrowego i bananów.

(6) Uwzględniając wnioski zainteresowanych stron i organów egzekucyjnych oraz postać, w której produkty występują na rynku, należy wprowadzić zmiany w odniesieniu do części produktów, do których mają mieć zastosowanie NDP.

(7) Zmiany takie należy wprowadzić w odniesieniu do herbaty, ziaren kakaowych, chmielu, kalarepy i produktów pochodzenia zwierzęcego.

(8) Dla zachowania przejrzystości należy zastąpić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

(9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Produkty pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, o których mowa w art. 2 ust. 1

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0100000	1. OWOCE, ŚWIEŻE LUB MROŻONE; ORZECHY				
0110000	(i) Owoce cytrusowe				Cały produkt
0110010		Grejpfruty	<i>Citrus paradisi</i>	Pomarańcza olbrzymia, pomelo, sweeties, tangelo (oprócz minneoli), ugli i podobne mieszzańce	
0110020		Pomarańcze	<i>Citrus sinensis</i>	Pomarańcza bergamota, pomarańcza gorzka i podobne mieszzańce	
0110030		Cytryny	<i>Citrus limon</i>	Cedrat, cytryna, ręka Buddy (<i>Citrus medica</i> var. <i>sarcodactylis</i>)	
0110040		Limy (limonki)	<i>Citrus aurantifolia</i>		
0110050		Mandarynki	<i>Citrus reticulata</i>	Klementynki, tangeriny, minneola i podobne mieszzańce; tangor (<i>Citrus reticulata</i> x <i>sinensis</i>)	
0110990		Pozostałe ⁽³⁾			
0120000	(ii) Orzechy z drzew orzechowych				Cały produkt po usunięciu łupiny (oprócz kasztanów)
0120010		Migdały	<i>Prunus dulcis</i>		
0120020		Orzechy brazylijskie	<i>Bertholletia excelsa</i>		
0120030		Orzechy nerkowca	<i>Anacardium occidentale</i>		
0120040		Kasztany jadalne	<i>Castanea sativa</i>		
0120050		Orzechy kokosowe	<i>Cocos nucifera</i>		
0120060		Orzechy laskowe	<i>Corylus avellana</i>	Filbert	
0120070		Orzechy makadamia	<i>Macadamia ternifolia</i>		
0120080		Orzeszki pekan	<i>Carya illinoensis</i>		
0120090		Orzeszki sosnowe	<i>Pinus pinea</i>		

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0120100		Pistacje	<i>Pistachia vera</i>		
0120110		Orzechy włoskie	<i>Juglans regia</i>		
0120990		Pozostałe ⁽³⁾			
0130000	(iii) Owoce ziarnkowe				Cały produkt po usunięciu szypulek
0130010		Jabłka	<i>Malus domestica</i>	Jabłoń płonka	
0130020		Gruszki	<i>Pyrus communis</i>	Gruszka azjatycka	
0130030		Pigwy	<i>Cydonia oblonga</i>		
0130040		Nieszpułka zwyczajna ⁽⁴⁾	<i>Mespilus germanica</i>		
0130050		Nieśplik japoński ⁽⁴⁾	<i>Eriobotrya japonica</i>		
0130990		Pozostałe ⁽³⁾			
0140000	(iv) Owoce pestkowe				Cały produkt po usunięciu szypulek
0140010		Morele	<i>Prunus armeniaca</i>		
0140020		Wiśnie i czereśnie	<i>Prunus avium</i> , <i>Prunus cerasus</i>	Czereśnia, wiśnia pospolita	
0140030		Brzoskwinie	<i>Prunus persica</i>	Nektaryny i podobne mieszańce	
0140040		Śliwki	<i>Prunus domestica</i>	Śliwka lubaszka, śliwa renkloda, śliwa mirabela, śliwa tarnina, głożyna pospolita/daktyl chiński/jujuba pospolita (<i>Ziziphus zizyphus</i>)	
0140990		Pozostałe ⁽³⁾			
0150000	(v) Jagody i drobne owoce				Cały produkt po usunięciu szypulek i ogonków z wyjątkiem porzeczek: owoce z szypułkami
0151000	a) Winogrona stołowe i do produkcji wina				
0151010		Winogrona stołowe	<i>Vitis vinifera</i>		
0151020		Winogrona do produkcji wina	<i>Vitis vinifera</i>		

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (?)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0152000	b) Truskawki		<i>Fragaria</i> spp.		
0153000	c) Owoce leśne				
0153010		Jeżyny	<i>Rubus fruticosus</i>		
0153020		Jeżyny popielice	<i>Rubus caesius</i>	Krzyżówka maliny z jeżyną, malinojeżyna, owoce Boysenberry, maliny moroszki i inne mieszance <i>Rubus</i>	
0153030		Maliny	<i>Rubus idaeus</i>	Maliny moroszki, maliny tekszla (<i>Rubus arcticus</i>), krzyżówka maliny tekszli z maliną zwyczajną (<i>Rubus arcticus</i> x <i>Rubus idaeus</i>)	
0153990		Pozostałe (?)			
0154000	d) Inne drobne owoce i jagody				
0154010		Borówki amerykańskie	<i>Vaccinium</i> spp. z wyjątkiem <i>V. macrocarpon</i> i <i>V. vitis-idaea</i>	Borówki czarne	
0154020		Żurawiny	<i>Vaccinium macrocarpon</i>	Borówki brusznice/borówki czerwone (<i>V. vitis-idaea</i>)	
0154030		Porzeczki (czerwone, czarne i białe)	<i>Ribes nigrum</i> , <i>Ribes rubrum</i>		
0154040		Agrest	<i>Ribes uva-crispa</i>	Włączając mieszance z innymi gatunkami <i>Ribes</i>	
0154050		Róża dzika	<i>Rosa canina</i>		
0154060		Morwy (*)	<i>Morus</i> spp.	Chróścina jagodna zwana też: „poziomkowym drzewem”	
0154070		Głóg (*) (<i>mediteranean medlar</i>)	<i>Crataegus azarolus</i>	Aktinidia ostrolistna (<i>Actinidia arguta</i>)	
0154080		Bez czarny (*)	<i>Sambucus nigra</i>	Aronia czarna, jarząb pospolity, kruszyna (rokitnik), głóg, jarząb brekinia i pozostałe jagody z drzew	
0154990		Pozostałe (?)			

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0160000	(vi) Owoce różne				Cały produkt po usunięciu szypułek lub korony (ananas)
0161000	a) Z jadalną skórką				
0161010		Daktyle	<i>Phoenix dactylifera</i>		
0161020		Figi	<i>Ficus carica</i>		
0161030		Oliwki stołowe	<i>Olea europaea</i>		
0161040		Kumkwat (4)	<i>Fortunella</i> spp.	Marumi kumkwat, nagami kumkwat, limkwat (<i>Citrus aurantifolia</i> x <i>Fortunella</i> spp.)	
0161050		Karambola (4)	<i>Averrhoa carambola</i>	Bilimbi	
0161060		Kaki (szaron, persymon) (4)	<i>Diospyros kaki</i>		
0161070		Czapetka kuminowa (4) (śliwka jawańska)	<i>Syzygium cumini</i>	Jabłko jawańskie, pomerac, różane jabłko, goździkowiec brazylijski, owoce goździkowca jednokwiatowego/grumichama (<i>Eugenia uniflora</i>)	
0161990		Pozostałe (3)			
0162000	b) Z niejadalną skórką, małe				
0162010		Kiwi	<i>Actinidia deliciosa</i> syn. <i>A. chinensis</i>		
0162020		Liczi (śliwa chińska)	<i>Litchi chinensis</i>	Pulasan, rambutan, longan, mangostan, słodliwka pospolita/langsat, ospilna jadalna/salak jadalny	
0162030		Owoce męczennicy	<i>Passiflora edulis</i>		
0162040		Owoc opuncji (4) (cactus fruit)	<i>Opuntia ficus-indica</i>		
0162050		Caimito (4)	<i>Chrysophyllum cainito</i>		
0162060		Oczar wirgiński (4) (Wirginia kaki)	<i>Diospyros virginiana</i>	<i>Diospyros digyna</i> , <i>kazimira</i> jadalna (<i>Casimiroa edulis</i>) <i>Llave</i> (<i>Pouteria viridis</i>), <i>canistel</i> (<i>Pouteria campechiana</i>) i <i>Calocarpum sapota</i>	
0162990		Pozostałe (3)			
0163000	c) Z niejadalną skórką, duże				

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (²)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0163010		Awokado	<i>Persea americana</i>		
0163020		Banany	<i>Musa x paradisiaca</i> , <i>M. acuminata</i>	<i>Musa acuminata</i> , plantany, banan jabłkowy	
0163030		Mango	<i>Mangifera indica</i>		
0163040		Papaja	<i>Carica papaya</i>		
0163050		Granaty	<i>Punica granatum</i>		
0163060		Flaszowiec peruwiański (czerymoja, jabłko budyniowe) (⁴)	<i>Annona cherimola</i>	Flaszowiec siatkowaty, flaszowiec łuskowaty, ilama (<i>Annona diversifolia</i>) i pozostałe średnich rozmiarów owoce <i>Annonaceae</i>	
0163070		Guajawa (⁴)	<i>Psidium guajava</i>	Pitaja/smoczy owoc (<i>Hylocereus undatus</i>)	
0163080		Ananasy	<i>Ananas comosus</i>		
0163090		Chlebowiec właściwy (⁴)	<i>Artocarpus altilis</i>	Jackfruit	
0163100		Durian (rościan) (⁴)	<i>Durio zibethinus</i>		
0163110		Flaszowiec miękkościernisty (⁴)	<i>Annona muricata</i>		
0163990		Pozostałe (³)			
0200000	2. WARZYWA ŚWIEŻE LUB MROŻONE				
0210000	(i) Warzywa korzeniowe i bulwiaste				Cały produkt po usunięciu wierzchołków (jeśli istnieją) i ziemi
0211000	a) Ziemniaki		<i>Solanum tuberosum</i>		
0212000	b) Tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste				
0212010		Maniok	<i>Manihot esculenta</i>	Dasheen, eddoe/Japanese taro, tannia	
0212020		Słodkie ziemniaki	<i>Ipomoea batatas</i>		
0212030		Pochrzyn	<i>Dioscorea</i> spp.	Kłębiany kątowate (<i>Pachyrhizus erosus</i> , yam bean), Mexican yam bean	

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0212040		Maranta trzcinowata (4)	<i>Maranta arundinacea</i>		
0212990		Pozostałe (3), (4)			
0213000	c) Pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego				
0213010		Buraki	<i>Beta vulgaris</i> subsp. <i>vulgaris</i> var. <i>conditiva</i>		
0213020		Marchew	<i>Daucus carota</i>		
0213030		Seler korzeniowy	<i>Apium graveolens</i> var. <i>rapaceum</i>		
0213040		Chrzan pospolity	<i>Armoracia rusticana</i>	Korzenie dzięgielu, korzenie lubczyku ogrodowego, korzenie goryczki	
0213050		Karczoch jerozolimski (Słonecznik bulwiasty – topinambur)	<i>Helianthus tuberosus</i>	Czyściec bulwiasty	
0213060		Pasternak	<i>Pastinaca sativa</i>		
0213070		Pietruszka zwyczajna - korzeń	<i>Petroselinum crispum</i>		
0213080		Rzodkiewka	<i>Raphanus sativus</i> var. <i>sativus</i>	Rzodkiew czarna, rzodkiew oleista, rzodkiew mała i podobne odmiany, cibora jadalna (<i>Cyperus esculentus</i>)	
0213090		Salsefia	<i>Tragopogon porifolius</i>	Skorzonera, ostropest plamisty/skolimus hiszpański, łopian większy	
0213100		Brukiew	<i>Brassica napus</i> var. <i>napobrassica</i>		
0213110		Rzepa	<i>Brassica rapa</i>		
0213990		Pozostałe (3)			
0220000	(ii) Warzywa cebulowe				Cały produkt po usunięciu łatwo usuwalnej skórki i ziemi (na sucho) lub korzeni i ziemi (na świeżo)
0220010		Czosnek	<i>Allium sativum</i>		

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (?)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0220020		Cebula	<i>Allium cepa</i>	Pozostałe cebule, cebula srebrzysta	Cebule
0220030		Szalotka	<i>Allium ascalonicum</i> (<i>Allium cepa</i> var. <i>aggregatum</i>)		
0220040		Dymka i cebula siedmiolatka	<i>Allium cepa</i> ; <i>Allium fistulosum</i>	Pozostałe cebule szczypiorowe i podobne odmiany	Cebula z fałszywą łodygą i liśćmi
0220990		Pozostałe (?)			
0230000	(iii) Warzywa owocowe				Cały produkt po usunięciu szypulek (w przypadku słodkiej kukurydzy bez łuski i miechunki bez działek kielicha)
0231000	a) Rośliny psiankowate				
0231010		Pomidory	<i>Lycopersicon esculentum</i>	Pomidory drobnoowocowe (czereśniowe), <i>Physalis</i> spp./miechunka, kolcowój pospolity i kolcowój chiński (<i>Lycium barbarum</i> i <i>L. chinense</i>), pomidor drzewiasty	
0231020		Papryka	<i>Capsicum annuum</i> var. <i>grossum</i> i var. <i>longum</i>	Papryka ostra (chili, papryka krzewiasta)	
0231030		Bakłażan (oberżyna)	<i>Solanum melongena</i>	Psianka melonowa (pepino), antroewa/bakłażan biały (<i>S. macrocarpon</i>)	
0231040		Ketmia jadalna (okra), ketmia piżmowa	<i>Abelmoschus esculentus</i>		
0231990		Pozostałe (?)			
0232000	b) Dyniowate – z jadalną skórką				
0232010		Ogórki	<i>Cucumis sativus</i>		
0232020		Korniszony	<i>Cucumis sativus</i>		
0232030		Cukinie	<i>Cucurbita pepo</i> var. <i>melopepo</i>	Kabaczek, dynia (patison), tykwa pospolita/lauki (<i>Lagenaria siceraria</i>), kolczoch jadalny, sopropro/gorzki melon/przepękla ogórkowata, gurdlina ogórkowata, trukwa ostrokątna/teroi	
0232990		Pozostałe (?)			

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0233000	c) Dyniowate – z niejadalną skórką				
0233010		Melony	<i>Cucumis melo</i>	Ogórek kiwano (melon rogowaty)	
0233020		Dynie	<i>Cucurbita maxima</i>	Dynia olbrzymia (późna odmiana)	
0233030		Arbuzy	<i>Citrullus lanatus</i>		
0233990		Pozostałe (3)			
0234000	d) Kukurydza cukrowa		<i>Zea mays</i> var. <i>sacharata</i>	Kukurydza miniaturowa	Ziarna plus kolby (kaczany) bez liści okrywowych
0239000	e) Pozostałe warzywa o jadalnych owocach				
0240000	(iv) Warzywa kapustne				
0241000	a) Kapustne kwitnące				Tylko kwiatostan
0241010		Brokuły	<i>Brassica oleracea</i> var. <i>italica</i>	Odmiana kalabryjska, <i>Brassica ruvo</i> , brokuł chiński	
0241020		Kalafiory	<i>Brassica oleracea</i> var. <i>botrytis</i>		
0241990		Pozostałe (3)			
0242000	b) Kapustne głowiaste				Cała roślina po usunięciu korzeni i zbutwiałych liści
0242010		Brukselka	<i>Brassica oleracea</i> var. <i>gemmifera</i>		Tylko główka kapusty
0242020		Kapusta głowiasta	<i>Brassica oleracea</i> convar. <i>capitata</i>	Kapusta głowiasta, kapusta głowiasta czerwona, kapusta włoska, kapusta głowiasta biała	
0242990		Pozostałe (3)			
0243000	c) Kapustne liściowe				Cała roślina po usunięciu korzeni i zbutwiałych liści
0243010		Kapusta pekińska	<i>Brassica rapa</i> var. <i>pekinensis</i>	Kapusta sitowa, pak choi, kapusta chińska/tai goo choi, kapusta choi sum, kapusta pekińska/pe-tsai	

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0243020		Kale	<i>Brassica oleracea</i> convar. <i>acephala</i>	Borecole/jarmuż średniowysoki kędzierzawy, kapusta pastewna, couve-galega, couve-portuguesa, kapusta bezgłowa zielona	
0243990		Pozostałe (3)			
0244000	d) Kalarepa		<i>Brassica oleracea</i> var. <i>gongyloides</i>		Cały produkt po usunięciu korzeni, wierzchołków i ziemi (jeśli są)
0250000	(v) Warzywa liściowe i świeże zioła				Cała roślina po usunięciu korzeni, zbutwiałych zewnętrznych liści i ziemi (jeśli są)
0251000	a) Sałata i inne warzywa sałatowe w tym kapustne				
0251010		Rozpunka warzywna	<i>Valerianella locusta</i>	Rozpunka jadalna	
0251020		Sałata	<i>Lactuca sativa</i>	Sałata głowiasta, lollo rosso (sałata krojona), sałata lodowa, sałata rzymska (cos)	
0251030		Endywia (cykoria endywia)	<i>Cichorium endivia</i> var. <i>latifolium</i>	Dzika endywia, endywia czerwonolistna, endywia, endywia kędzierzawa, cykoria sałatowa (<i>C. endivia</i> var. <i>crispum</i> / <i>C. intybus</i> var. <i>foliosum</i>), zielone części mniszka lekarskiego	
0251040		Rzeżucha (4)	<i>Lepidium sativum</i>	Kielki fasoli mung, kielki lucerny	
0251050		Gorycznik wiosenny (4)	<i>Barbarea verna</i>		
0251060		Rokietta siewna, rukola (4)	<i>Eruca sativa</i>	Dwurząd (<i>Diplotaxis</i> spp.)	
0251070		Gorzycza sarepska (4)	<i>Brassica juncea</i> var. <i>rugosa</i>		
0251080		Liście i pędy kapustnych (4), w tym nać rzepy	<i>Brassica</i> spp.	Mizuna, liście grochu i rzodkwi i inne liście, w tym gatunku <i>brassica</i> (zbiór do czasu tworzenia się 8 listka), liście kalarepy (5)	
0251990		Pozostałe (3)			
0252000	b) Szpinak i podobne (liście)				

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0252010		Szpinak	<i>Spinacia oleracea</i>	Szpinak nowozelandzki, <i>Amaranthus powellii</i> (pak-khom, tampara), liście żółtosoczy strzałkowatej, bitterblad/bitawiri (<i>Cestrum latifolium</i>), zatrwian	
0252020		Portulaka pospolita (4)	<i>Portulaca oleracea</i>	Portulaka zimowa (miner's lettuce), portulaka ogrodowa, portulaka pospolita, szczaw zwyczajny, soliród, solanka sodowa (<i>Salsola soda</i>)	
0252030		Boćwina	<i>Beta vulgaris</i> subsp. <i>vulgaris</i> var. <i>cicla</i> and <i>B. vulgaris</i> subsp. <i>vulgaris</i> var. <i>flavescens</i>	Liście buraka ćwikłowego	
0252990		Pozostałe (3)			
0253000	c) Liście winorośli (4)		<i>Vitis vinifera</i>	<i>Basella alba</i> , liście bananowca, <i>Acacia pennata</i>	
0254000	d) Rukiew wodna		<i>Nasturtium officinale</i>	Wilec wodny/szpinak wodny/kangkung (<i>Ipomoea aquatica</i>), <i>Marsilea crenata</i> , mimoza wodna	
0255000	e) Cykoria warzywna (liściasta, brukselska)		<i>Cichorium intybus</i> var. <i>foliosum</i>		
0256000	f) Zioła				
0256010		Trybula	<i>Anthriscus cerefolium</i>		
0256020		Szczypiorek	<i>Allium schoenoprasum</i>		
0256030		Liście selera	<i>Apium graveolens</i> var. <i>secalinum</i>	Koper włoski, kolendra siewna, koper, kminek, lubczyk ogrodowy, dzięgiel, marchewnik anyżowy i liście innych selerowatych (baldaszkowatych), mikołajek (<i>Eryngium foetidum</i>)	
0256040		Pietruszka – nać	<i>Petroselinum crispum</i>	Liście pietruszki korzeniowej	
0256050		Szałwia (4)	<i>Salvia officinalis</i>	Cząber górski, cząber ogrodowy, liście <i>Borago officinalis</i>	

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (?)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0256060		Rozmaryn (*)	<i>Rosmarinus officinalis</i>		
0256070		Tymianek (*)	<i>Thymus spp.</i>	Majeranek, oregano	
0256080		Bazylia (*)	<i>Ocimum spp.</i>	Melisa lekarska, mięta, mięta pieprzowa, bazylia azjatycka, bazylia pospolita, bazylia amerykańska, kwiaty jadalne (aksamitka wzniesiona i inne), wąkrotka azjatycka (<i>Centella asiatica</i>), liście dzikiego betelu (<i>Piper sarmentosum</i>), liście curry	
0256090		Liście laurowe (*) (laurel)	<i>Laurus nobilis</i>	Palczatka cytrynowa	
0256100		Estragon (*)	<i>Artemisia dracunculoides</i>	Hizop	
0256990		Pozostałe (?)			
0260000	(vi) Warzywa strączkowe (świeże)				Cały produkt
0260010		Fasola (w strąkach)	<i>Phaseolus vulgaris</i>	Fasola szparagowa, fasola wielokwiatowa, slicing bean, <i>Vigna unguiculata subsp. sesquipedalis</i> , nasiona guar, ziarna soi	
0260020		Fasola (bez strąków)	<i>Phaseolus vulgaris</i>	Bób, fasola szparagowa, fasola jaś, fasola półksiężycowata, fasolnik chiński (<i>Vigna unguiculata</i>)	
0260030		Groch (w strąkach)	<i>Pisum sativum</i>	Groszek śnieżny/groszek cukrowy	
0260040		Groch (bez strąków)	<i>Pisum sativum</i>	Groch siewny, groszek zielony, ciecierzycza	
0260050		Soczewica (*)	<i>Lens culinaris</i> syn. <i>L. esculenta</i>		
0260990		Pozostałe (?)			
0270000	(vii) Warzywa łodygowe (świeże)				Cały produkt po usunięciu zbutwiałych części, ziemi i korzeni
0270010		Szparagi	<i>Asparagus officinalis</i>		
0270020		Karczochy	<i>Cynara cardunculus</i>	Łodygi <i>Borago officinalis</i>	
0270030		Seler	<i>Apium graveolens</i> var. <i>dulce</i>		

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0270040		Koper włoski	<i>Foeniculum vulgare</i>		
0270050		Karczochy kuliste	<i>Cynara scolymus</i>	Kwiat bananowca	Cały kwiatostan oraz dno kwiatowe
0270060		Por	<i>Allium porrum</i>		
0270070		Rabarbar	<i>Rheum × hybridum</i>		Łodygi po usunięciu korzeni i liści
0270080		Pędy bambusa ⁽⁴⁾	<i>Bambusa vulgaris</i>		
0270090		Rdzenie palmowe ⁽⁴⁾	<i>Euterpa oleracea</i> , <i>Cocos nucifera</i> , <i>Bactris gasipaes</i> , <i>Daemonorops jenkinsiana</i>		
0270990		Pozostałe ⁽⁴⁾			
0280000	(viii) Grzyby				Cały produkt po usunięciu ziemi lub podłoża
0280010		Grzyby uprawne		Pieczarka dwuzarodnikowa ⁽⁴⁾ , bocznik ostrygowaty, twardziak shiitake ⁽⁴⁾ , grzybnia (części wegetatywne)	
0280020		Grzyby dzikie ⁽⁴⁾		Pieprznik jadalny, trufle, smardze, borowik szlachetny	
0280990		Pozostałe ⁽³⁾			
0290000	(ix) Wodorosty morskie ⁽⁴⁾				Cały produkt po usunięciu zbutwiałych liści
0300000	3. NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH, SUCHE				Suche nasiona
0300010		Fasola	<i>Phaseolus vulgaris</i>	Bób, fasola zwykła, fasola jaś, fasola półksiężycowata, fasola polna, fasolnik chiński (<i>Vigna unguiculata</i>)	
0300020		Soczewica	<i>Lens culinaris</i> syn. <i>L. esculenta</i>		
0300030		Groch	<i>Pisum sativum</i>	Ciecierzycza, groch polny, groszek siewny	
0300040		Łubin ⁽⁴⁾	<i>Lupinus</i> spp.		
0300990		Pozostałe ⁽³⁾			

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (²)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0400000	4. NASIONA I OWOCE OLEISTE				Cały produkt po usunięciu łupiny, pestki i łuski, jeśli to możliwe
0401000	(i) Nasiona oleiste				
0401010		Siemię lniane	<i>Linum usitatissimum</i>		
0401020		Orzeszki ziemne	<i>Arachis hypogaea</i>		
0401030		Mak	<i>Papaver somniferum</i>		
0401040		Ziarna sezamu	<i>Sesamum indicum</i> syn. <i>S. orientale</i>		
0401050		Ziarna słonecznika	<i>Helianthus annuus</i>		
0401060		Nasiona rzepaku	<i>Brassica napus</i>	Brukiew, rzepik	
0401070		Ziarna soi	<i>Glycine max</i>		
0401080		Nasiona gorczycy	<i>Brassica nigra</i>		
0401090		Nasiona bawełny	<i>Gossypium</i> spp.		Niedelinterowane
0401100		Nasiona dyni (⁴)	<i>Cucurbita pepo</i> var. <i>oleifera</i>	Nasiona innych dyniowatych	
0401110		Krokosz balwierski (⁴)	<i>Carthamus tinctorius</i>		
0401120		Ogórecznik (⁴)	<i>Borago officinalis</i>	Żmijowiec babkowaty (<i>Echium plantagineum</i>), nawrot polny (<i>Buglossoides arvensis</i>)	
0401130		Lnicznik właściwy (⁴)	<i>Camelina sativa</i>		
0401140		Konopie (⁴)	<i>Cannabis sativa</i>		
0401150		Rącznik pospolity	<i>Ricinus communis</i>		
0401990		Pozostałe (³)			
0402000	(ii) Owoce oleiste				
0402010		Oliwki do produkcji oliwy (⁴)	<i>Olea europaea</i>		Cały owoc po usunięciu łodyg oraz ziemi (jeśli są)

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0402020		Orzechy palmowe (nasiona palmy olejnej) ⁽⁴⁾	<i>Elaeis guineensis</i>		
0402030		Olejowiec gwinejski ⁽⁴⁾	<i>Elaeis guineensis</i>		
0402040		Drzewo kapokowe ⁽⁴⁾	<i>Ceiba pentandra</i>		
0402990		Pozostałe ⁽³⁾			
0500000	5. ZBOŻA				Ziarno pełne
0500010		Jęczmień	<i>Hordeum spp.</i>		
0500020		Gryka zwyczajna	<i>Fagopyrum esculentum</i>	Szarłat, komosa ryżowa	
0500030		Kukurydza	<i>Zea mays</i>		
0500040		Proso zwyczajne ⁽⁴⁾	<i>Panicum spp.</i>	Włośnica ber, miłka abisyńska, manieczka łęgowata/korakan (<i>Eleusine coracana</i>), rosplenica perłowa	
0500050		Owies zwyczajny	<i>Avena sativa</i>		
0500060		Ryż	<i>Oryza sativa</i>	Zizania wodna/dziki ryż (<i>Zizania aquatica</i>)	
0500070		Żyto	<i>Secale cereale</i>		
0500080		Sorgo ⁽⁴⁾	<i>Sorghum spp.</i>		
0500090		Pszenica	<i>Triticum aestivum</i> , <i>T. durum</i>	Orkisz, pszenżyto	
0500990		Pozostałe ⁽³⁾		Ziarno mozgi kanaryjskiej/sięmię kanarkowe (<i>Phalaris canariensis</i>)	
0600000	6. HERBATA, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE I KAKAO				
0610000	(i) Herbata	Herbata	<i>Camellia sinensis</i>		Suszone liście, łodygi i kwiaty <i>Camellia sinensis</i> , fermentowane lub inaczej przygotowane
0620000	(ii) Ziarna kawy ⁽⁴⁾		<i>Coffea arabica</i> , <i>Coffea canephora</i> , <i>Coffea liberica</i>		Zielone ziarna
0630000	(iii) Napary ziołowe , ⁽⁴⁾ , ⁽⁶⁾ (suszone)				

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0631000	a) Kwiaty				Całe kwiaty po usunięciu łodyg i zbutwiałych liści
0631010		Kwiaty rumianku	<i>Matricaria recutita</i> , <i>Chamaemelum nobile</i>		
0631020		Kwiat malwy sudańskiej	<i>Hibiscus sabdariffa</i>		
0631030		Płatki róży	<i>Rosa</i> spp.		
0631040		Kwiaty jaśminu	<i>Jasminum officinale</i>	Kwiaty dzikiego bzu czarnego (<i>Sambucus nigra</i>)	
0631050		Lipa drobnoziarnista	<i>Tilia cordata</i>		
0631990		Pozostałe (3)			
0632000	b) Liście				Cały produkt po usunięciu korzeni i zbutwiałych liści
0632010		Liście truskawki	<i>Fragaria</i> spp.		
0632020		Liście rooibos	<i>Aspalathus</i> spp.	Liście miłorzębu	
0632030		Ostrokrzew paragwajski	<i>Ilex paraguariensis</i>		
0632990		Pozostałe (3)			
0633000	c) Korzenie				Cały produkt po usunięciu wierzchołków i ziemi
0633010		Korzeń waleriany	<i>Valeriana officinalis</i>		
0633020		Korzeń żeńszenia	<i>Panax ginseng</i>		
0633990		Pozostałe (3)			
0639000	d) Pozostałe napary ziołowe				
0640000	(iv) Ziarna kakaowe (4), (fermentowane lub suszone)		<i>Theobroma cacao</i>		Zielone ziarna
0650000	(v) Chleb świętojański (4) (st johns bread)		<i>Ceratonia siliqua</i>		Cały produkt po usunięciu łodyg lub korony

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0700000	7. CHMIEL (suszony)		<i>Humulus lupulus</i>		Suszone szyszki, w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek
0800000	8. PRZYPRAWY ⁽⁴⁾				Cały produkt, suszony
0810000	(i) Nasiona				
0810010		Anyż	<i>Pimpinella anisum</i>		
0810020		Czarnuszka siewna	<i>Nigella sativa</i>		
0810030		Nasiona selera zwyczajnego	<i>Apium graveolens</i>	Nasiona lubczyku ogrodowego	
0810040		Kolendra	<i>Coriandrum sativum</i>		
0810050		Kmin rzymski	<i>Cuminum cyminum</i>		
0810060		Koper ogrodowy	<i>Anethum graveolens</i>		
0810070		Koper włoski	<i>Foeniculum vulgare</i>		
0810080		Kozieradka pospolita	<i>Trigonella foenum-graecum</i>		
0810090		Gałka muszkatołowa	<i>Myristica fragans</i>		
0810990		Pozostałe ⁽³⁾			
0820000	(ii) Owoce i jagody				
0820010		Ziele angielskie	<i>Pimenta dioica</i>		
0820020		Pieprz syczański (żółto drzew pieprzowy, pieprz japoński)	<i>Zanthoxylum piperitum</i>		
0820030		Kminek	<i>Carum carvi</i>		
0820040		Kardamon malabarski	<i>Elettaria cardamomum</i>		
0820050		Jagody jałowca	<i>Juniperus communis</i>		
0820060		Pieprz, czarny, zielony i biały	<i>Piper nigrum</i>	Pieprz długi, pieprz różowy	

Numer kodu (*)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (²)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0820070		Wanilia płaskolistna	<i>Vanilla fragrans</i> syn. <i>Vanilla planifolia</i>		
0820080		Tamarynd	<i>Tamarindus indica</i>		
0820990		Pozostałe (³)			
0830000	(iii) Kora				
0830010		Cynamon	<i>Cinnamomum</i> spp.	Kasja	
0830990		Pozostałe (³)			
0840000	(iv) Korzenie lub kłącza				
0840010		Lukrecja	<i>Glycyrrhiza glabra</i>		
0840020		Imbir	<i>Zingiber officinale</i>		
0840030		Kurkuma	<i>Curcuma</i> spp.		
0840040		Chrzan pospolity	<i>Armoracia rusticana</i>		
0840990		Pozostałe (³)			
0850000	(v) Pąki				
0850010		Goździki	<i>Syzygium aromaticum</i>		
0850020		Kapary	<i>Capparis spinosa</i>		
0850990		Pozostałe (³)			
0860000	(vi) Słupki kwiatowe				
0860010		Szafran	<i>Crocus sativus</i>		
0860990		Pozostałe (³)			
0870000	(vii) Osnówka nasienia				
0870010		Kwiat muskatolowy	<i>Myristica fragrans</i>		
0870990		Pozostałe (³)			

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
0900000	9. ROŚLINY CUKRODAJNE ⁽⁴⁾				
0900010		Burak cukrowy (korzeń)	<i>Beta vulgaris</i> subsp. <i>vulgaris</i> var. <i>altissima</i>		Cały produkt po usunięciu wierzchołków i ziemi
0900020		Trzcina cukrowa	<i>Saccharum officinarum</i>		Cały produkt po usunięciu zbutwiałych części, ziemi i korzeni
0900030		Cykoria podróżnik ⁽⁴⁾ korzenie	<i>Cichorium intybus</i>		Cały produkt po usunięciu wierzchołków i ziemi
0900990		Pozostałe ⁽³⁾			
1000000	10. PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO-ZWIERZĘTA LĄDOWE				
1010000	(i) Tkanka				Cały produkt
1011000	a) Świnie		<i>Sus scrofa</i>		
1011010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1011020		Tłuszcz			
1011030		Wątroba			
1011040		Nerka			
1011050		Podroby jadalne			
1011990		Pozostałe ⁽³⁾			
1012000	b) Bydło		<i>Bos spp.</i>		
1012010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1012020		Tłuszcz			
1012030		Wątroba			
1012040		Nerka			
1012050		Podroby jadalne			
1012990		Pozostałe ⁽³⁾			

Numer kodu (1)	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa (2)	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
1013000	c) Owce		<i>Ovis aries</i>		
1013010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1013020		Tłuszcz			
1013030		Wątroba			
1013040		Nerka			
1013050		Podroby jadalne			
1013990		Pozostałe (3)			
1014000	d) Kozy		<i>Capra hircus</i>		
1014010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1014020		Tłuszcz			
1014030		Wątroba			
1014040		Nerka			
1014050		Podroby jadalne			
1014990		Pozostałe (3)			
1015000	e) Konie, osły, muły lub osłomuły		<i>Equus spp.</i>		
1015010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1015020		Tłuszcz			
1015030		Wątroba			
1015040		Nerka			
1015050		Podroby jadalne			
1015990		Pozostałe (3)			

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
1016000	f) Drób - kury, gęsi, kaczki, indyki, perliczki, strusie, gołębie		<i>Gallus gallus, Anser anser, Anas platyrhynchos, Meleagris gallopavo, Numida meleagris, Coturnix coturnix, Struthio camelus, Columba spp.</i>		
1016010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1016020		Tłuszcz			
1016030		Wątroba			
1016040		Nerka			
1016050		Podroby jadalne			
1016990		Pozostałe ⁽³⁾			
1017000	g) Inne zwierzęta hodowlane			Królik, kangur, zwierzyna płowa	
1017010		Mięśnie			Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1017020		Tłuszcz			
1017030		Wątroba			
1017040		Nerka			
1017050		Podroby jadalne			
1017990		Pozostałe ⁽³⁾			
1020000	(ii) Mleko				Cały produkt na podstawie zawartości tłuszczu 4 % masy ⁽⁷⁾
1020010		Bydło			
1020020		Owce			
1020030		Kozy			
1020040		Konie			

Numer kodu ⁽¹⁾	Grupy, do których stosuje się NDP	Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP	Nazwa naukowa ⁽²⁾	Przykłady powiązanych odmian lub innych produktów, do których stosuje się te same NDP	Części produktów, do których stosuje się NDP
1020990		Pozostałe ⁽³⁾			
1030000	(iii) Jaja ptasie				Cały produkt po usunięciu skorupki ⁽⁸⁾
1030010		Kury			
1030020		Kaczki			
1030030		Gęsi			
1030040		Przepiórki			
1030990		Pozostałe ⁽³⁾			
1040000	(iv) Miód		<i>Apis mellifera</i> , <i>Melipona</i> spp.	Mleczko pszczele, pyłek kwiatowy, miód w plastrze	Cały produkt
1050000	(v) Płazy i gady		<i>Rana</i> spp. <i>Crocodilia</i> spp.	Żabie udka, krokodyle	
1060000	(vi) Ślimaki		<i>Helix</i> spp.		Cały produkt po usunięciu muszli
1070000	(vii) Inne produkty ze zwierząt lądowych			Zwierzęta łowne	Mięso po usunięciu widocznej tkanki tłuszczowej
1100000	11. RYBY, PRODUKTY RYBNE, SKORUPIAKI, MIĘCZAKI I POZOSTAŁE MORSKIE I SŁODKOWODNE PRODUKTY SPOŻYWCZE ⁽⁹⁾				
1200000	12. UPRAWY LUB CZĘŚCI UPRAW UŻYWANE WYŁĄCZNIE DO PASZ ⁽⁹⁾				

⁽¹⁾ Numer kodu wprowadza się niniejszym załącznikiem w celu ustanowienia klasyfikacji na mocy niniejszego załącznika i innych powiązanych z nim załączników do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

⁽²⁾ Nazwa naukowa pozycji wymienionych w kolumnie „Przykłady poszczególnych produktów w ramach grup, do których stosuje się NDP” jest wymieniona tam, gdzie to możliwe i stosowne. W miarę możliwości stosuje się międzynarodowy system nomenklatury.

⁽³⁾ Słowo „pozostałe” obejmuje wszystkie produkty, które nie zostały wyraźnie uwzględnione w pozostałych kodach w ramach kategorii „Grupy, do których stosuje się NDP”.

⁽⁴⁾ NDP w załącznikach II i III nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów lub części produktu wykorzystywanych wyłącznie jako składniki paszy, do czasu stosowania osobnych NDP.

⁽⁵⁾ Z dniem 1 stycznia 2017 r. NDP stosuje się również do liści kalarepy.

⁽⁶⁾ O ile nie są wyszczególnione w innych grupach towarów.

⁽⁷⁾ We wszystkich przypadkach NDP są wyrażone jako mg/kg mleka surowego.

Jeżeli definicja pozostałości zaznaczona jest jako wartość rozpuszczalna w tłuszczu (literą F), NDP określony jest na podstawie mleka krowiego surowego o zawartości tłuszczu 4 % masy; w przypadku mleka surowego innych gatunków wartość NDP należy dostosować proporcjonalnie zgodnie z zawartością tłuszczu w mleku surowym zwierząt tych gatunków.

⁽⁸⁾ We wszystkich przypadkach NDP są wyrażone jako mg/kg jaj.

Jeżeli definicja pozostałości zaznaczona jest jako wartość rozpuszczalna w tłuszczu (literą F), NDP określony jest na podstawie jaj kurzych o zawartości tłuszczu 10 % masy; w przypadku jaj innych gatunków wartość MRL należy dostosować proporcjonalnie zgodnie z zawartością tłuszczu w jajach zwierząt tych gatunków, jeżeli zawartość tłuszczu przekracza 10 % masy.

⁽⁹⁾ Do czasu gdy poszczególne produkty nie zostaną określone i ujęte w wykazie, NDP nie ma zastosowania.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 213/2013**z dnia 11 marca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	120,3
	MA	74,5
	TN	96,9
	TR	111,0
	ZZ	100,7
0707 00 05	EG	191,6
	MA	170,1
	TR	167,5
	ZZ	176,4
0709 93 10	MA	53,0
	TR	149,2
	ZZ	101,1
0805 10 20	EG	54,2
	IL	73,3
	MA	92,7
	TN	59,6
	TR	73,8
	ZZ	70,7
0805 50 10	TR	76,2
	ZZ	76,2
0808 10 80	AR	116,3
	BR	93,6
	CL	118,1
	CN	76,1
	MK	28,7
	US	163,9
0808 30 90	ZZ	99,5
	AR	126,6
	CL	125,1
	TR	167,1
	US	191,0
	ZA	115,4
	ZZ	145,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2013/9/UE

z dnia 11 marca 2013 r.

zmieniająca załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki zmieniające elementy inne niż istotne dyrektywy 2008/57/WE i odnoszące się do dostosowania załączników II–IX do tej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 29 ust. 4 dyrektywy 2008/57/WE.
- (2) W art. 3 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, której stroną jest Unia Europejska⁽²⁾, określono dostępność jako jedną z generalnych zasad tej konwencji, natomiast w art. 9 nałożono na Państwa Strony obowiązek podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu na równych zasadach z innymi osobami. Środki te, obejmujące rozpoznanie i eliminację przeszkód i barier w zakresie dostępności, stosuje się, między innymi, do transportu. Zgodnie z art. 216 ust. 2 TFUE umowy zawarte przez Unię wiążą instytucje Unii i państwa członkowskie, a dyrektywa 2008/57/WE, będąca instrumentem unijnego prawodawstwa wtórnego, podlega obowiązkowi wynikającemu z przywołanej wyżej konwencji.
- (3) W motywie 10 rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym⁽³⁾ określono, że osoby niepełnosprawne i osoby o ograniczonej sprawności ruchowej mają takie samo jak wszyscy inni obywatele prawo do swobodnego przemieszczania się, swobodnego wyboru i niedyskryminacji, a także powinny mieć możliwości

podrózowania koleją porównywalne z możliwościami innych obywateli. W art. 21 tego rozporządzenia nałożono na przedsiębiorstwa kolejowe i zarządców stacji obowiązek zapewnienia – poprzez uzyskanie zgodności z TSI dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej – dostępności stacji, peronów, taboru kolejowego i innych pomieszczeń dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej.

- (4) Niezbędna jest zmiana załącznika III do dyrektywy 2008/57/WE w celu uwzględnienia w nim wyraźnego odniesienia do dostępności. Dostępność jest nieodzownym wymogiem, zarówno ogólnym na potrzeby interoperacyjności systemu kolei, jak i mającym szczególne zastosowanie do infrastruktury, taboru, eksploatacji i aplikacji telematycznych na potrzeby podsystemów dotyczących przewozów pasażerskich. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do dyrektywy 2008/57/WE.
- (5) Środki określone w niniejszej dyrektywie pozostają bez jakiegokolwiek wpływu na zasadę stopniowego wdrażania określoną w dyrektywie 2008/57/WE, stanowiącą w szczególności, że docelowe podsystemy wskazane w TSI będzie można realizować stopniowo w uzasadnionych ramach czasowych, a w każdej TSI należy podać strategię wdrażania w celu dokonania stopniowego przejścia od stanu obecnego do stanu docelowego, w którym normą będzie zgodność z TSI.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z koncepcją uzyskiwania dostępu na równych zasadach poprzez zastosowanie rozwiązań technicznych lub środków operacyjnych, bądź obu powyższych elementów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 29 ust. 1 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

W określającym zasadnicze wymagania załączniku III do dyrektywy 2008/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35).

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14.

1) w sekcji 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„1.6. Dostępność

1.6.1. Podsystemy »infrastruktura« i »tabor« muszą być dostępne dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej w celu zapewnienia tym osobom dostępu na równych zasadach z innymi osobami za pomocą zapobiegania powstawaniu barier lub ich usuwania oraz za pomocą wszelkich innych właściwych środków. Powyższe obejmuje: projektowanie, budowę, odnawianie, modernizację, utrzymanie i eksploatację odpowiednich ogólnodostępnych części podsystemu.

1.6.2. Podsystemy »ruch kolejowy« i »aplikacje telematyczne dla przewozów pasażerskich« muszą zapewniać funkcjonalności niezbędne w celu ułatwienia dostępu dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej na równych zasadach z innymi osobami za pomocą zapobiegania powstawaniu barier lub ich usuwania oraz za pomocą innych właściwych środków.”;

2) w sekcji 2 pkt 2.1 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„2.1.2. Dostępność

2.1.2.1. Ogólnodostępne podsystemy dotyczące infrastruktury muszą być dostępne dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej zgodnie z pkt 1.6.”;

3) w sekcji 2 pkt 2.4 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„2.4.5. Dostępność

2.4.5.1. Ogólnodostępne podsystemy dotyczące taboru muszą być dostępne dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej zgodnie z pkt 1.6.”;

4) w sekcji 2 pkt 2.6 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„2.6.4. Dostępność

2.6.4.1. Należy podjąć odpowiednie kroki w celu dopilnowania, aby zasady eksploatacji przewidywały funkcjonalności niezbędne w celu zapewnienia możliwości dostępu dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej.”;

5) w sekcji 2 do pkt 2.7 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„2.7.5. Dostępność

2.7.5.1. Należy podjąć odpowiednie kroki w celu dopilnowania, aby aplikacje telematyczne na potrzeby podsystemów dotyczących przewozów pasażerskich przewidywały funkcjonalności niezbędne w celu zapewnienia możliwości dostępu dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2014 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

3. Obowiązki w zakresie transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty, dopóki na ich terytoriach nie powstanie system kolei.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY 2013/124/WPZiB

z dnia 11 marca 2013 r.

zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/235/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Jak wynika z przeglądu decyzji 2011/235/WPZiB, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 13 kwietnia 2014 r.
- (3) Ponadto, zważywszy na powagę sytuacji praw człowieka w Iranie, do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB należy dodać kolejne osoby i kolejny podmiot.
- (4) W decyzji 2011/235/WPZiB należy w związku z tym wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 ust. 2 decyzji 2011/235/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2014 r. Jest ona przedmiotem ciągłego przeglądu. Jest ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”.

Artykuł 2

Do wykazu zamieszczonego w załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB dodaje się osoby i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2013 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób oraz podmiot, o których mowa w art. 2

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf		Naczelnik więzienia w dzielnicy Evin, na stanowisku mniej więcej od czerwca/lipca 2012 roku. Od chwili jego mianowania warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 roku dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
2.	KLASATI Morteza		Sędzia 4. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszani bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego postępowania sądowego wspomniano w sprawozdaniu z Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r., w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r. oraz w sprawozdaniach różnych organizacji pozarządowych.	12.3.2013
3.	MOUSSAVI, Seyed Mohammad Bagher		Sędzia 2. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; 17 marca 2012 r. wydał wyrok śmierci na pięciu arabskich mieszkańców Ahwazu: Mohammada Alego Amouriego, Hashema Sha'baniego Amouriego, Hadiego Rasheiego, Sayeda Jabera Alboshokę i Sayeda Mokhtara Alboshokę za „działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe” oraz „nienawiść w stosunku do Boga”. Wyroki zostały podtrzymane przez irański Sąd Najwyższy w dniu 9 stycznia 2013 r. Według organizacji pozarządowych cała piątka ponad rok przebywała w areszcie bez postawienia zarzutów, była torturowana i została skazana bez rzetelnego procesu sądowego.	12.3.2013
4.	SARAFRAZ, Mohammad (dr) (alias: Haj-agma Sarafraz)	Data urodzenia: ok. 1963 roku Miejsce urodzenia: Teheran Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala IRIB i PressTV, Teheran	Prezes irańskiego państwowego przedsiębiorstwa medialnego IRIB World Service oraz Press TV odpowiedzialny za wszystkie decyzje programowe. Blisko związany z państwowym aparatem bezpieczeństwa. Pod jego kierownictwem Press TV oraz IRIB współpracowały z irańskimi służbami bezpieczeństwa i prokuratorami, nadając wymuszone wyznania zatrzymanych, również zeznanie kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, w cotygodniowym programie „Iran Today”. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Sarafraz kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
5.	JAFARI, Asadollah		Prokurator prowincji Mazandaran, według doniesień organizacji pozarządowych jest odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w Centrum Zatrzymań Wywiadu. Organizacje pozarządowe udokumentowały sześć konkretnych przypadków naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego, w tym w latach 2011–2012.	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
6.	EMADI, Hamid Reza (alias: Hamidreza Emadi)	Data urodzenia: ok. 1973 roku Miejsce urodzenia: Hamadan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
7.	HAMBAR, Rahim		Sędzia 1. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w dziennikarzy, przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych; za pretekst posłużyły zarzuty szpiegostwa, działań wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe, propagandy przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważania przywódcy Iranu. Według doniesień jego wyroki były wielokrotnie wydawane bez rzetelnego procesu sądowego, a na zatrzymanych wymuszano fałszywe zeznania. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 roku) i wymierzył im wyroki pozbawienia wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych „organizowania się i zmywy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe”.	12.3.2013
8.	MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza		Naczelnik Prokuratury Rewolucyjnej w mieście Sziraz. Odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i złe traktowanie działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, bahaitów i więźniów sumienia, których nętkano, torturowano, przesłuchiowano i którym odmawiano dostępu do adwokatów i rzetelnego procesu sądowego. Według doniesień organizacji pozarządowych Musavi-Tabar podpisywał nakazy sądowe w niesławnym Ośrodku Zatrzymań nr 100 (więzienie dla mężczyzn), w tym nakaz zatrzymania bahaitki Rahy Sabet i przetrzymywania jej przez trzy lata w izolacji.	12.3.2013
9.	KHORAMABADI, Abdolsamad	Przewodniczący „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”	Abdolsamad Khoramabadi przewodniczy „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”, organizacji rządowej zajmującej się cenzurą internetu i walką z cyberprzestępczością. Pod jego kierownictwem komisja stworzyła definicję „cyberprzestępstwa” na podstawie kilku niejasnych przesłanek, zgodnie z którymi nielegalne są tworzenie i publikowanie treści uznawanych przez reżim za niewłaściwe. Odpowiada za represjonowanie i blokowanie licznych witryn internetowych opozycji, gazet elektronicznych, blogów, witryn internetowych organizacji pozarządowych broniących praw człowieka oraz Google i Gmaila od września 2012 roku. Wraz z komisją aktywnie przyczynił się do śmierci blogera Sattara Beheshtiego, który zmarł w więzieniu w listopadzie 2012 roku. Komisja, której przewodniczy, jest zatem bezpośrednio odpowiedzialna za systemowe naruszenia praw człowieka, szczególnie poprzez zakazywanie działalności poszczególnych witryn internetowych i blokowanie obywatelom dostępu do nich oraz niekiedy przez blokowanie dostępu do całego internetu.	12.3.2013

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	Ośrodek Dochodzeń w Sprawach Związanych z Prześiępczością Zorganizowaną. (także: Urząd do Spraw Cyberprześiępczości lub cyberpolicja)	Lokalizacja: Teheran, Iran Adres internetowy: http://www.cyberpolice.ir	<p>Irańska Cyberpolicja stanowi wydział policji Islamskiej Republiki Iranu; została założona w styczniu 2011 r., a jej komendantem jest Esmail Ahmadi-Moqaddam (figuruje w wykazie). Według doniesień prasowych komendant Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 roku korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadinezada.</p> <p>W styczniu 2012 roku cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą umożliwić stworzenie rejestru, który pozwoli władzom na tropienie działaczy lub innych osób uznanych za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W czerwcu 2012 roku irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną wirtualne sieci prywatne (VPN).</p> <p>30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – według doniesień, bez nakazu – blogera Sattara Beheshiego za „działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku”. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi 3 listopada; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.</p>	12.3.2013

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa**

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 358 z dnia 31 grudnia 2002 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 4, tom 5, s. 460)

1. Strona 465, art. 9 ust. 1 zdanie drugie:

zamiast: „(...) Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie są zgodne z celami ustanowionymi w art. 2 i nie bardziej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.”,

powinno być: „(...) Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie są zgodne z celami ustanowionymi w art. 2 i nie mniej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.”.

2. Strona 465, art. 10 lit. b):

zamiast: „b) są zgodne z zasadami ustanowionymi w art. 2 ust. 1 i nie bardziej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.”,

powinno być: „b) są zgodne z zasadami ustanowionymi w art. 2 ust. 1 i nie mniej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.”.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

